

Οι εκδόσεις «Βαβυλωνία» κυκλοφόρησαν το βιβλίο «Κόσμοι Άλλοι και λαοί σε κίνηση» του Ραούλ Ζιμπέκι

Οι εκδόσεις «Βαβυλωνία» επιστρέφουν με καινούριο βιβλίο έπειτα από αρκετά χρόνια.

Και τι βιβλίο; Το νέο βιβλίο του πολύ σημαντικού Ουρουγουανού θεωρητικού στοχαστή της αντιαποικιοκρατίας και των σύγχρονων κινήματων στη Λατινική Αμερική, του Ραούλ Ζιμπέκι, με το χαρακτηριστικό τίτλο «Κόσμοι Άλλοι και λαοί σε κίνηση / Συζητήσεις γύρω από την αντιαποικιοκρατία και τη μετάβαση στη Λατινική Αμερική».

Η μετάφραση έγινε από τα ισπανικά από τον Άνχελ Πέρεθ Γκονθάλεθ, ο οποίος έχει διανθίσει την έκδοση με πλήθος σημαντικών υποσημειώσεων που δίνουν μεγαλύτερη κατατοπιστικότητα και τροφή για περαιτέρω σκέψη και αναζήτηση. Το πολύ όμορφο εξώφυλλο, εμπνευσμένο από την γραφή των λαών της προκολομβιανής Αμερικής, το στήσιμο του βιβλίου και όλη η γραφιστική δουλειά ανήκει στον Αδελφό Κουφίωνα.

Τέλος, ο Σταύρος Σταυρίδης μάς έκανε την τιμή να γράψει τον πρόλογο του βιβλίου, από τον οποίο αντιγράφουμε τα εξής: «Οι καθημερινές εμπειρίες διασταυρώνονται με υπόγειες ελπίδες, οι εξάρσεις και οι εκρήξεις της απόγνωσης διασταυρώνονται με υβριδικές επινοήσεις καθημερινής άμυνας απέναντι στη σκληρότητα της εκμετάλλευσης. Είναι εδώ που αναζητά ο Ζιμπέκι, και όλοι μας, προεικονίσεις ενός χειραφετητικού κόσμου. Με όλη την πιθανά υπερβολική αξίωση που φέρει η λέξη προεικόνιση έχει τούτη τη δύναμη: να δείξει ότι η ζωή μπορεί να είναι και αλλιώς, ότι οι σημερινές κοινωνίες της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης δεν αποτελούν το τέλος της ιστορίας.»

Κυκλοφορεί, λοιπόν, σε κινηματικούς χώρους και σε επιλεγμένα

βιβλιοπωλεία σε όλη την Ελλάδα προκειμένου να ενισχύσει το διάλογο και το στοχασμό γύρω από τα πολύ επίκαιρα ζητήματα της μετάβασης σε συστήματα ζωής πέρα από το κράτος και τον καπιταλισμό, της αντιαποικιοκρατίας και των σύγχρονων κινήματων σε όλο τον κόσμο που ξεπερνούν τους περιορισμένους ορίζοντες της ευρωκεντρικής σκέψης.

Όλα τα σημεία διάθεσης θα ανακοινωθούν πολύ σύντομα. Εκτός των παραπάνω τρόπων, μπορείτε να έρθετε σε επικοινωνία με τις εκδόσεις «Βαβυλωνία» για να το προμηθευτείτε με τους παρακάτω τρόπους:

✉ Email : periodikobabylonia@gmail.com

Facebook : Περιοδικό Βαβυλωνία – Babylonia Journal

Instagram : [@babylonia_journal](https://www.instagram.com/babylonia_journal)

ΚΡΙΣΙΑΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ» ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΑΓΜΑ – ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

Μπροσούρα που αποτελεί προϊόν συλλογικής επεξεργασίας και διαβούλευσης των συμμετεχόντων στη 18^η Πανελλαδική Συνάντηση του δικτύου αυτόνομων συνελεύσεων της Αντιεξουσιαστικής Κίνησης, που έλαβε χώρα στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Αλτάι», στα Εξάρχεια, στις 26 και 27 Οκτώβρη του 2024.

«ΚΡΙΣΙΑΚΟΣ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ» ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΑΜΕΤΡΗΣΗ

Κάπως πρόχειρα, θα μπορούσαμε να κατηγοριοποιήσουμε τα στάδια ανάπτυξης του καπιταλισμού σε τρεις κεντρικές φάσεις.

Στην πρώτη και φιλελεύθερη φάση του, ο καπιταλισμός δημιουργούσε θεσμούς στη βάση ότι οι αγορές μπορούσαν να αυτορυθμιστούν. Το παλιό αφήγημα των φυσιοκρατών, το «άστο να συμβεί» (*laissez-faire, laissez-passer*) που ξεπήδησε από μια αρρώστια της φύσης, κατέληξε να γίνει οικονομική θεωρία, αλλά κατέληξε επίσης και σε μία πρωτοφανή κρίση παγκόσμιας εμβέλειας το 1929. Για να αντιμετωπίσει την κρίση, που το ίδιο προκάλεσε, αλλά και τους κοινωνικούς αγώνες που αυτή τροφοδότησε, το σύστημα επιστράτευσε τις παλιές ιδέες του ολοκληρωτισμού. Ο ολοκληρωτισμός όμως ήταν ανίκανος να απορροφήσει την κρίση χωρίς ωμή βία και για αυτό κατέφυγε στον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τον πόλεμο.

Στην επόμενη περίοδο ο κρατικός πραγματισμός φάνταζε να είναι η πανάκεια για τις επερχόμενες κρίσεις. Αναπτύχθηκαν όλες οι θεωρίες της κρατικής παρέμβασης για την αποφυγή κρίσεων σαν αυτές του '29 (Κεϋνσιανισμός). Δημιουργήθηκαν οικονομικές ενώσεις για τα κοινά κρατικά συμφέροντα και για την κοινή υπεράσπιση τους. Επρόκειτο για την ανάδυση της σοσιαλδημοκρατίας στο προσκήνιο της ιστορίας. Ωστόσο, τη δεκαετία του '70 η μεγάλη οικονομική κρίση αρχίζει να κλυδωνίζει τις σοσιαλδημοκρατικές κοσμοθεωρίες, δίνοντας το καθοριστικό χτύπημα την δεκαετία του '90 με την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης.

Επανέρχεται τώρα ο φιλελευθερισμός, πιο επιθετικός από ποτέ και με νέο πρόσωπο αλλά πάντα προσκολλημένος στο παρελθόν του. Αφού πέρασε μία μεγάλη περίοδο σοσιαλδημοκρατικής «αποτοξίνωσης», πολιτικά και ιδεολογικά επανέρχεται το αφήγημα των φυσιοκρατών, όχι πια με την ψευδαίσθηση ότι οι αγορές αυτορυθμίζονται αλλά ότι **οι κρίσεις είναι αναπόφευκτες** και με αυτές θα πρέπει να μάθει το σύστημα να ζει, όχι για να τις προλάβει αλλά για να τις αφομοιώσει και να τις ενσωματώσει στις νέες πραγματικότητες που δημιουργούνται.

Πάνω σ' αυτό το μοτίβο κινείται το νέο αφήγημα της **ανθεκτικότητας**. Καταφεύγουν ξανά στη θεωρία των φυσιοκρατών, ανάγοντας αυτή την καθεστωτική επιλογή σε φυσική διαδικασία. Είναι γνωστό ότι η ανθεκτικότητα της φύσης να αναγεννάται μετά από μια καταστροφή έγινε ιδεολογικό πρόταγμα των νέων απολογητών του καπιταλισμού, επί παντός επιστητού. Δεν παίρνουν υπ' όψη ούτε καν τα όρια της ίδιας της φύσης σε αυτή της την ικανότητα. Επειδή όμως, άλλο φύση κι άλλο κοινωνικές θεσμίσεις, όπως η οικονομία, η πόλη, οι νόμοι, το κράτος, το κεφάλαιο, η συλλογική οργάνωση και η δράση αντίστασης και εξέγερσης, οι ίδιοι απολογητές της ανθεκτικότητας, παραβαίνουν την φυσιοκρατική τους εμμονή και προσγειώνονται στην ανθρώπινη πραγματικότητα.

Είναι το «ανώμαλο έδαφος» που ονομάζουν ευθραυστότητα. Ο καπιταλισμός είναι αναμφίβολα ευρηματικός και προσδοκά σε μια επιτελική αναγέννηση, την οποία θα μπορούσαμε να ονομάσουμε «κρυσιακή» και τον καπιταλισμό «Κρυσιακό Καπιταλισμό». Η προσδοκία της επαναφοράς από μια καταστροφή (πολιτική, οικονομική, κοινωνική) στην πρότερη κατάσταση, αντικαθίσταται από την ρεαλιστική επαναφορά/διάσωση του ίδιου συστήματος που την προκάλεσε. Είναι η μόνη επαναφορά που μπορεί να πραγματώσει, βλέποντας πίσω από τις καταστροφές μόνο ευκαιρίες για επενδύσεις. Το δάνειο απ' το παράδειγμα της φύσης αποπληρώνεται απ' την καπιταλιστική θέσμιση της ανάπτυξης, νέα ήθη, νέες λεηλασίες.

Όποιος μιλάει για ανθεκτικότητα και δεν μιλάει για ευθραυστότητα, κινδυνεύει να συνδικαλίσει τις μεθόδους της και εντέλει να σπείρει την σύγχυση.

Η ευθραυστότητα είναι ο αστάθμητος παράγοντας που μας περιλαμβάνει, γιατί πέρα απ' τις κρατικές συγκρούσεις ενέχει και τις δυνατότητες των κοινωνιών να αρνούνται, να αντιστέκονται και να εξεγείρονται. Μας περιλαμβάνει ακόμη, γιατί για να γίνει ο καπιταλισμός ανθεκτικός είναι αναγκαίο να οργανώσει και την ταπείνωση της κοινωνίας στο κράτος και στο κεφάλαιο. Ανθεκτικότητα και ευθραυστότητα είναι οι δύο

κεντρικοί άξονες πάνω στους οποίους κινούνται οι οικονομικοί σχεδιασμοί και οι ανάλογες προτάσεις της Παγκόσμιας Κεντρικής Τράπεζας.

Ξέρουν πως οι κρίσεις των **κοινωνικών αναμετρήσεων** είναι αναμενόμενες. Ξέρουν πως οι παλιές προληπτικές μέθοδοι δεν έχουν νόημα και αυτό που τώρα τους ενδιαφέρει είναι να επιστρατευθούν μετά την τρικυμία όλα τα μέσα για την επαναφορά της κανονικότητας με κοινωνική προσαρμογή στις νέες επενδύσεις και όποιος δεν προσαρμόζεται πεθαίνει. Αυτό είναι το επιτελικό νόημα της ανθεκτικότητας

Στην δική μας οπτική η κοινωνία σήμερα είναι πιο ρευστή από ποτέ. Οι θεσμοί που την συγκροτούσαν μέχρι πρότινος, βρίσκονται σε ελεύθερη πτώση. Ό,τι μένει στο τέλος της ημέρας είναι ο φόβος, η ανασφάλεια και η έλλειψη νοήματος της ύπαρξης. Σ' αυτό του είδους την ρευστότητα κυριαρχεί η ιδιώτευση και αντιμάχεται την ρευστότητα που μπορεί να προκαλέσει η συλλογική ζωή στον κόσμο της κυριαρχίας. Επικρατεί το κλείσιμο στον κόσμο του εγώ και μάλιστα χωρίς φραγμούς.

Η ιδιώτευση ήταν και είναι συμφυής με την κατανάλωση. Για την εξάπλωση των αγορών ήταν απαραίτητη η αποικιοκρατία, για την εξάπλωση του εμπορεύματος ήταν απαραίτητη η κατανάλωση . Ο καπιταλισμός για να μπορέσει απλωθεί επένδυσε με ονοματεπώνυμο στον χώρο και έφερε τον χρόνο στα μέτρα του. Σήμερα που το ονοματεπώνυμο δεν έχει καμιά ισχύ μπροστά στο εταιρικό brand name, ο καπιταλισμός επενδύει στον χρόνο για να ανακαταλάβει τον δημόσιο χώρο και να τον φέρει στα μέτρα του (τροφοδοτικός καπιταλισμός, καπιταλισμός της πλατφόρμας).

ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ Η ΚΡΙΣΗ, ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΚΑΤΙ ΠΑΡΑΠΑΝΩ

Σήμερα η ταχύτητα εντατικοποιεί την ύπαρξη και την κάνει να περιστρέφεται σαν την γάτα που κυνηγάει την ουρά της. Το κυνήγι της επένδυσης στον χρόνο ανοίγει αναμφίβολα νέο κύκλο

εργασιών εκμηδενίζοντας τις αποστάσεις, όπως παλιότερα, αυτό που δεν αρκούσε για τις μηχανές το συμπλήρωσε η πληροφορία. Όμως, ο ανθρωπολογικός τύπος που παράγεται απ' αυτή την *ala carte* κατανάλωση που του προσφέρουν οι επενδυτές του χρόνου, ελαχιστοποιεί τον χωροχρόνο που έχει ανάγκη η ύπαρξη για να μην αποσυρθεί απ' το νόημα της.

Εξαιτίας αυτής της κρίσης νοήματος η σημερινή κοινωνία βρίσκεται σε μία συνεχή περιδίνηση που την καταβάλλει. Είναι μια βαθύτερη κρίση, που υπερβαίνει όλες τις άλλες και για την οποία ο καπιταλισμός το μόνο που μπορεί να προσφέρει ως διέξοδο είναι ξανά η κατανάλωση για την κατανάλωση. Στις οικονομικές κρίσεις, στις πολιτικές, στις οικολογικές και σ όλες αυτές που συγκροτούσαν και συγκροτούν τα κινήματα της ελπιδοφόρας καταστροφολογίας, ο καπιταλισμός στάθηκε όρθιος με την δύναμη της αλλοίωσης και της ενσωμάτωσης των αντιπάλων του.

Όμως η απόσυρση και η συμπεριέχουσα κρίση νοήματος, όπως έχει ατομικά και συλλογικά στοιχεία αυτοκαταστροφής ενέχει και αντίστοιχα στοιχεία καταστροφής. Δεν παρέχει δηλαδή καμία εγγύηση ούτε εσωτερικής ειρήνευσης, ούτε ειρήνης με το καθεστώς. Μπορεί οι περιφράξεις να απλώνονται σ' όλο τον δημόσιο χώρο με απαγορεύσεις, περιορισμούς, πανοπτικό έλεγχο, ωμή καταστολή και περαιτέρω επέκταση του ποινικού δικαίου του εχθρού, όμως η ρευστότητα και η αστάθεια είναι πάντα παρούσες.

Εδώ είναι που φωλιάζουν και εκείνες οι εκρηκτικές στιγμές για τις οποίες ο χρόνος μετράει ανάποδα για το εμπόρευμα και ο χώρος ξαναγίνεται δημόσιος, για να το μπλοκάρει. Είναι οι αναστατώσεις που συνεχίζουν, κόντρα σ' όλες τις παραδόσεις, την μόνη αποδεκτή παράδοση, αυτή του απρόβλεπτου, που απλώνεται στον δημόσιο χώρο. Είναι αυτές οι αναστατώσεις, που τις είδαμε να ξεσπούν χωρίς ηγεσία, ατομική ή συλλογική, χωρίς στηρίγματα στις οργανωτικές μορφές που την αναπαράγουν, χωρίς την καθοδήγηση της όποιας ηγεμονικής ιδεολογίας, αυτή την μεγάλη φυλακή των κινήματων.

Αναστατώσεις που συγκροτούνται σε ενεργό σώμα, ξεπροβάλλοντας μέσα απ' τα θραύσματα των παλιών ταυτοτήτων και των προκαταλήψεων που μέχρι χτες φάνταζαν κυρίαρχα και αξεπέραστα. Όμως οι αναστατώσεις δεν είναι ούτε σωρευτικές, ούτε γραμμικές, και είναι συνήθως σύντομες στον χωροχρόνο, που δημιουργούν.

Αφήνοντας πίσω την ασφάλεια των ιδεολογικών επαναστάσεων για συμμετοχή και ερμηνεία, αν μας ενδιαφέρουν σήμερα οι αναστατώσεις είναι για το κενό εξουσίας που προκαλούν, γιατί μέσα απ' αυτό μπορεί να αναδυθεί το **αντιεξουσιαστικό πρόταγμα**, αυτό της αυτονομίας και της αυτοκυβέρνησης.

Σε αυτό το κενό ελλοχεύει πάντα μία μορφή εξουσίας. Δεν μπορούμε να την καταργήσουμε, γιατί το κενό θα εξέπιπτε σε κενότητα, μπορούμε όμως να την καταστήσουμε μη αναπαραστάσιμη από ηγέτες, από οργανωτικές και ιδεολογικές ηγεμονίες κλπ. Δηλαδή μια δυναμική σχέση ανοιχτή σε ρήξεις, όχι μόνο στα προφανή, δηλαδή εξωτερικά στο πεδίο του κοινωνικού ανταγωνισμού, αλλά και εσωτερικά όταν και όποτε κρίνεται αναγκαίο. Αυτή τη δυναμική σχέση, που την έχουμε αφουγκραστεί στις σύγχρονες εξεγέρσεις, μπορούμε να την ονομάσουμε **ρητή θέσμιση του κενού** της μη αναπαραστάσιμης εξουσίας.

Αντί λοιπόν της αντικατάστασης της συντακτικής εξουσίας κρατών/κεφαλαίου από μία συντάσσουσα δύναμη ή την αποκέντρωση της εξουσίας ή έστω την απομείωση σε μία μόνο αποσυντάσσουσα εξουσία, οι σύγχρονες εξεγέρσεις προτάσσουν την ρητή αντιεξουσιαστική θέσμιση μίας κοινωνίας στην οποία ηγεμόνες, ηγέτες και ιεραρχίες όχι μόνο δεν έχουν θέση, αλλά βρίσκονται υπό διαρκή αποκεφαλισμό, γιατί οι θεσμοί με ιεραρχικά χαρακτηριστικά τίθενται εκτός κοινωνίας.

Ασφαλιστικές δικλείδες δεν υπάρχουν για ό,τι μέλλει να έρθει, πέρα απ' την δική μας ενσώματη συμμετοχή και παρουσία στον δημόσιο χώρο. Γνωρίζουμε πως ο αγώνας για ισότητα με ισότητα, για αλληλεγγύη με αλληλεγγύη, για δικαιοσύνη με δικαιοσύνη έχει την δική του δυναμική. Καθένας χωριστά, αλλά αλληλένδετα

με τους άλλους είναι μία νέα δημιουργία και ως τέτοιο τον αναγνωρίζουμε. Με αυτή την ενσυνείδητη επιλογή και θέση καθιστούμε την **κοινωνική αντιεξουσία** φίλια και ερωτεύσιμη, η οποία δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ελευθεριακή παιδεία, ηθική, λόγον-διδόναι, ευθύνη σχέδιο και αναδιάρταξη του επαναστατικού προτάγματος.

ΤΟ ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΠΡΟΤΑΓΜΑ

Οι βασικοί πυλώνες ή καλύτερα το υπέδαφος πάνω στο οποίο στηρίζεται το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα, όπως έχουν διαμορφωθεί ιστορικά τα πράγματα από τον 19ο αιώνα έως τις μέρες μας, είναι η ιδέα της Αναρχίας, η μη ύπαρξη διαχωρισμένης από την κοινωνία εξουσίας, ο Σοσιαλισμός χωρίς εξουσία, ο αντιεξουσιαστικός Σοσιαλισμός.

Αυτοί οι πυλώνες καταγράφονται και κωδικοποιούνται στο παρόν για να υποδηλώσουν τον πολιτικό μας προσανατολισμό και όχι για να χρησιμοποιηθούν σαν ιδεολογία ή να μετατραπούν σε ιδεολογία ή, τέλος, για παραγωγή ιδεολογικών κατασκευών και ταυτοτήτων. Άλλωστε, προχωρώντας πέρα από την Ιδεολογία, δεν σημαίνει παραίτηση από τις αρχές μας, αλλά συνεχής επανεκτίμηση και εξέλιξή τους. Είναι αλήθεια, μάλιστα, πως οι πολιτικές και ηθικές βάσεις του αντιεξουσιαστικού φαντασιακού δεν έγιναν ποτέ στοιχεία μιας ψευδούς συνείδησης ούτε φυσικά καθεστωτικές δομές. Κάτι τέτοιο δεν οφείλεται μονάχα στη γενικότερη αντιεξουσιαστική στρατηγική της **μη κατάληψης της εξουσίας**, αλλά κυρίως στην άμεση δράση, στις εδώ και τώρα εναλλακτικές προσπάθειες αυτοθέσμησης των αντιεξουσιαστικών προτάσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία, είτε αφορούσαν την οργάνωση της παραγωγής είτε τις αυτοθεσμίσεις στην παιδεία, στην κουλτούρα, στον τρόπο οργάνωσης του αγώνα και της καθημερινής ζωής.

Δεν ήταν, με άλλα λόγια, οι ιδέες μας ποτέ ένα μεταφυσικό σύνολο μελλοντολογικών υποσχέσεων, αλλά αφορμή για πραγμάτωση

στο εδώ και στο τώρα, δια της άμεσης δράσης, όλων των προτάσεων εξόδου από τον καπιταλισμό και τις σχέσεις κυριαρχίας. Οι ιδέες μας έγιναν πράξεις μέσω του διαρκούς πειραματισμού στην κατεύθυνση ενός αντιεξουσιαστικού Σοσιαλισμού, από την εμφάνιση του, στην πρώτη έφοδο στον ουρανό με την Παρισινή Κομμούνα, μέχρι την κορύφωσή του στην Ισπανική Επανάσταση του 1936. Εκεί, όπου με όρους κοινωνικής πλειοψηφίας, ταυτόχρονα με τον αντιφασιστικό αγώνα, οι αρχές της αυτοκυβέρνησης έβρισκαν εφαρμογή σε πάρα πολλές πτυχές της καθημερινής ζωής, όπως τα εργοστάσια, η αγροτική παραγωγή, αλλά και τα ζητήματα παιδείας και πολιτισμού όπως αυτά αναδείχθηκαν μέσα από τα κοινωνικά κέντρα που υπήρχαν σε όλη τη χώρα, αλλά και με τα ελευθεριακά σχολεία που συγκρότησε ο Φρανσίσκο Φερέρ.

Πιάνοντας αυτό το νήμα του ιστορικού ρεύματος της ελευθερίας, σκοπός μας είναι να λειτουργήσουμε για την πραγμάτωση αυτής της προοπτικής στον σύγχρονο κόσμο. Όπως λοιπόν η Ελευθερία και η Ισότητα έχουν δυναμικό και όχι στατικό χαρακτήρα, έτσι και το αντιεξουσιαστικό πρόταγμα που τις διαπερνά, ενισχύοντάς τες, έχει εξίσου δυναμικό χαρακτήρα στον χρόνο και στο χώρο.

Σε αυτή την κατεύθυνση μεγάλο παράδειγμα έμπρακτης κοινωνικής αντιεξουσίας σε μεγάλη κλίμακα είναι χωρίς αμφιβολία το Ζαπατίστικο κίνημα με τις αυτόνομες κοινότητες. Το κίνημα αυτό δεν ήταν για μας μόνο μια αφύπνιση, αλλά μια συνολική ανανέωση του προτάγματος ενταγμένου πλέον στη σύγχρονη πολιτική και κοινωνική πραγματικότητα με νέα γλώσσα, νέα ορθογραφία, νέες οπτικές ανάλυσης της κοινωνικής πραγματικότητας, καθώς και νέους τρόπους δράσης και εφαρμογής των εγχειρημάτων μας. Συνοπτικά, οι Ζαπατίστικες κοινότητες είναι ένα σύγχρονο παράδειγμα μιας διαρκούς αυτοθέσμησης και αυτοκυβέρνησης χωρίς κράτος και ενάντια στην εξουσία του κεφαλαίου.

Συνέχεια αυτού του νήματος της κοινωνικής αυτονομίας είναι το συγκαιρινό εγχείρημα στην περιοχή της Βορειοανατολικής Συρίας, τη Ροζάβα, που εμπλούτισε τις βασικές σημασίες του αντιεξουσιαστικού προτάγματος και τις έθεσε σε εφαρμογή σε μια

πολύ ευρεία γεωγραφική περιοχή. Αφού πρώτα αντιστάθηκαν στη λαίλαπα του ISIS, οι Κούρδοι και Κούρδισσες μαχήτριες απελευθέρωσαν εδάφη, με όλες τις σημασίες που φέρει αυτή η λέξη, και εφάρμοσαν συνομοσπονδιακό σύστημα κοινωνικής οργάνωσης, συμπεριλαμβάνοντας όλους τους λαούς και τις εθνότητες της επικράτειας. Με άμεση δημοκρατία ενάντια στον εθνικισμό και στην πατριαρχία, δημιούργησαν την πιο σύγχρονη αντιεξουσιαστική προοπτική. Το παράδειγμα της Ροζάβα, όπως αυτό διαμορφώθηκε από το ξέσπασμα της συριακής επανάστασης και έπειτα, αποτελεί τη μόνη εναλλακτική για τη συνύπαρξη των λαών, την ανεκτικότητα και τη δίκαιη συμβίωση σε ένα σημείο του χάρτη με τόσες πολλές εθνοτικές και θρησκευτικές κοινότητες.

Ωστόσο, η μεγαλύτερη κατάκτηση των ιδεών της αυτοθέσμησης και της αυτονομίας είναι η πλειοψηφική, σχεδόν καθολική, τάση, που υπάρχει στα κινήματα που εμφανίζονται κατά περιόδους εδώ και τουλάχιστον τρεις δεκαετίες, να οργανώνονται στη βάση της οριζοντιότητας, της αντι-ιεραρχίας, της άμεσης δημοκρατίας, της αντιπατριαρχίας και της αντιαποικιοκρατίας, ανατρέποντας στην πράξη τις σχέσεις εξουσιαστή-εξουσιαζόμενου που υφίστανται σε παγκόσμιο επίπεδο τόσο κάθετα όσο και οριζόντια, δηλαδή μεταξύ των από τα κάτω. Αυτό είναι πλέον ένα συμβάν που δεν έχει επιστροφή. Τα κινήματα που οργανώνονται από τα κάτω, παρά και ενάντια στις διαμεσολαβήσεις και τα κόμματα, έχουν και θα έχουν αυτά τα χαρακτηριστικά και σε αυτή τη ροή των κινήματων οφείλουμε να παρεμβαίνουμε.

Περαιτέρω προέκταση και σύγχρονη επέκταση του αντιεξουσιαστικού προτάγματος είναι οι ακόλουθες αρχές, τις οποίες ως Αντιεξουσιαστική Κίνηση έχουμε επεξεργαστεί με τη δράση και τον λόγο μας κάτι παραπάνω από δύο δεκαετίες.

- · **Ελεύθερα**, δηλαδή απαλλαγμένα από κάθε εξουσία, από κάθε εμπορευματική και αλλοτριωτική σχέση.
- · **Δημόσια**, γιατί παράγονται στον δημόσιο χώρο, αδιαμεσολάβητα από την ίδια την κοινωνία.
- · **Κοινωνικά** γιατί οι αποφάσεις αφορούν την

απελευθερωμένη κοινωνία στο σύνολό της.

Αυτές οι αρχές αφορούν τον χαρακτήρα της προοπτικής μας ενάντια σε καθετί Ιδιωτικό ή Κρατικό. Επιπλέον, αποτελούν και τα χαρακτηριστικά του αγώνα σήμερα, στην αποαποικιοποίηση των κυρίαρχων δομών και θεσμών είτε πρόκειται για την Δικαιοσύνη είτε την Παιδεία είτε την Υγεία είτε την παραγωγή και την εργασία.

- • **Αυτονομία**, δηλαδή γενικευμένη κοινωνική αυτοδιεύθυνση.
- • **Αυτοθέσμιση**, μέσα από την δημιουργία συγκεκριμένων αντιεξουσιαστικών θεσμίσεων που διαρκώς διευρύνουν τους χώρους και τις σχέσεις μας έναντι της κυριαρχίας κράτους και κεφαλαίου.
- • **Άμεση Δημοκρατία** στη λήψη και υλοποίηση των αποφάσεων σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής.

Είναι οι τρόποι πραγμάτωσης ενός σύγχρονου απελευθερωτικού σχεδίου και ήδη έχουν εισέλθει στην κοινωνική διαβούλευση βρισκόμενοι παρόντες σε όλες τις σύγχρονες εξεγέρσεις.

Βέβαια, όλα τα παραπάνω θα ήταν κενό γράμμα αν δεν προσθέταμε τον περιεχομενικό λόγο, την ουσία της προοπτικής που είναι η **κοινωνική αντιεξουσία**, την οποία διασφαλίζουν:

- ● **Η μη κατάληψη της Εξουσίας**
- ● **Το οριζόντιο και αντι-ιεραρχικό στοιχείο των δομών**
- ● **Ο αμεσοδημοκρατικός χαρακτήρας**

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΝΑ ΣΚΑΨΟΥΜΕ ΤΟ ΛΑΚΟ ΜΑΣ

Επαναστάσεις με τα αντικαπιταλιστικά αφηγήματα όλων των εκδοχών πραγματοποιήθηκαν στο παρελθόν και οδήγησαν στον κρατικό καπιταλισμό και στον ολοκληρωτικό κρατισμό,

μετατρέποντας το σύνολο της κοινωνίας σε μισθωτούς υπαλλήλους του κράτους. Αντι-ιμπεριαλιστικές επαναστάσεις, εθνικές και εθνικοαπελευθωτικές, έγιναν αρκετές και οδήγησαν σε δικτατορίες, μοναρχίες και υποταγή. Τον λόγο αυτής της κατάληξης είχε προαναγγείλει ο ίδιος ο Σαιν-Ζυστ:

Όποιος κάνει μισές επαναστάσεις είναι σαν να σκάβει το λάκκο του!

Όλες οι ιδεολογίες όταν ήρθαν στα πράγματα και όπου είχαν την δύναμη μετατράπηκαν σε κράτος. Η ιδεολογία δεν έχει ανάγκη την πραγματικότητα που διαμορφώνεται γύρω της γιατί της αρκεί η ιδέα που έχει για τον εαυτό της και σ' αυτή τη σύγκρουση το μόνο όπλο που διαθέτει είναι η επιβολή με ή χωρίς αίμα. Όλα τα άλλα είναι δικαιολογίες και «αντικειμενικές συνθήκες».

Το πρόταγμα, το φαντασιακό, αλλά και η ορολογία της κοινωνικής επανάστασης βρίσκεται σε πλήρη υποχώρηση στους κινηματικούς κύκλους, έχοντας αντικατασταθεί τα τελευταία χρόνια με διάφορα αντι-ιμπεριαλιστικού και εθνικιστικού τύπου προτάγματα. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τα ζητήματα της κοινωνικής διαφοροποίησης, των σχέσεων κυριαρχίας και του κρατισμού να παραπέμπονται σε μια γεωπολιτική γιρλάντα από περιοχή σε περιοχή με απαίτηση την υπεράσπιση του ενός ή του άλλου κράτους του ενός ή του άλλου συνασπισμού κρατών, φτάνοντας ακόμη και στο σημείο υπεράσπισης δικτατοριών, ολοκληρωτισμών και θεοκρατιών. Η κατάληξη είναι να λειτουργούν οι, κατά δήλωση, αντιεξουσιαστικές ή και ελευθεριακές, σοσιαλιστικές ομάδες στη διαλεκτική της εξουσίας.

Είναι κάτι τέτοιο ιστορικά άτοπο; Σε καμιά περίπτωση. Άλλωστε, έχει επαναληφθεί αρκετές φορές στο πρόσφατο παρελθόν, με χαρακτηριστικό παράδειγμα τη μετάλλαξη του κομμουνισμού σε κρατισμό και σε εθνοκρατικό φαντασιακό. Όλες οι ιδεολογίες είναι ψευδείς συνειδήσεις και στο δημόσιο χώρο αλληλοεπιδρούν ακόμη και με τις εχθρικές, διότι αυτό χαρακτηρίζει το δημόσιο χώρο σαν ανοικτή διαδικασία.

Το γιατί συμβαίνει αυτή η δυστοπία δεν είναι δύσκολο να ερμηνευτεί. Η άνοδος της άκρας δεξιάς με την ταυτόχρονη αποτυχία των αριστερών πολιτικών, έδωσε το έναυσμα να έρθουν στο προσκήνιο το σύνολο των ακροδεξιών θέσεων της ξеноφοβίας, του εθνοκρατισμού και των συνακόλουθων κλειστοφοβικών και συντηρητικών θέσεων. Ο ανακουφιστικός εθνοκρατισμός (εθνική ανεξαρτησία, εθνική αυτάρκεια, ο «άγιος λαός», η επιστροφή στην παράδοση κ.ά.) διεύρυναν την κοινωνική αποδοχή τους και γοήτευσαν για λόγους πολιτικής ταυτότητας ακόμη και τον αντίθετο πολιτικό πόλο.

Ένας άλλος λόγος υποχώρησης της κοινωνικής επανάστασης είναι το γεγονός ότι είχε ταυτιστεί με προγενέστερα αφηγήματα τροπικότητας, χρονικότητας και νοήματος. Η ιστορική μνήμη κατέγραφε τις κοινωνικές επαναστάσεις παραγόμενες μέσα στο αίμα, εντός αδυσώπητων εμφυλίων, με αποτέλεσμα να θεωρείται ως ρήξη και επανάσταση μονάχα ό,τι παράγει βία και αίμα. Αυτό το τελευταίο σημαίνει ότι οι συγκαιρινοί επαναστάτες απαλλάσσονται από οποιαδήποτε ανάληψη σύγχρονης επαναστατικής ευθύνης, αφού η σημερινή πραγματικότητα δεν υπόσχεται κάτι ανάλογο, με αποτέλεσμα να ακολουθούν τον δρόμο του αίματος σε όποιο σημείο του πλανήτη εκδηλώνεται και για οποιονδήποτε λόγο.

Το σημαντικότερο όμως είναι το γεγονός ότι οι παραδοσιακές επαναστάσεις λειτουργούσαν με όρους μειοψηφίας μέσα από την οργάνωση μιας πρωτοπορίας, επιζητώντας ευρείες, βέβαια, κοινωνικές συναινέσεις με μοναδικό στόχο την κατάληψη της εξουσίας. Αυτό συνοδευόταν με μια σειρά πολιτικών ρόλων που συγκροτούσαν την επαναστατική ταυτότητα και που ενσαρκώνονταν πολλές φορές από το ρόλο του «επαγγελματία» αγωνιστή ή επαναστάτη και άλλους συνακόλουθους ρόλους. Καταλυτικό ρόλο στη δημιουργία πολιτικών και συλλογικών δεσμών έπαιζε η ιδεολογία και τα εξαντλητικά αφηγήματα.

Όμως, η κοινωνική επανάσταση είναι η συνισταμένη των εμφυλίων που διεξάγονται κάθε φορά που μια νέα ιδέα, μια νέα πολιτική θέση κάνει την εμφάνισή της στο δημόσιο χώρο. Γι' αυτό είναι

μια δυναμική διαδικασία και σαν τέτοια συγχρονίζεται με το κάθε φορά επίπεδο αξιών, σημασιών, τρόπων και σχέσεων συγκαιρινών, αλλά και δεσμών συλλογικών, οργανωτικών με νέους όρους. Αν αυτές οι προϋποθέσεις δεν υπάρξουν προκειμένου να δώσουν αυτά τα νέα χαρακτηριστικά κοινωνική επανάσταση δεν πρόκειται να γίνει. Αν παρεμπιπτόντως γίνει θα είναι μισή και θα έχουμε σκάσει το λάκκο μας.

Ζούμε, λοιπόν, στην εποχή νέων επαναστάσεων και ο επαναπροσδιορισμός των συνακόλουθων εννοιών καθίσταται αναγκαίος. Η κοινωνική επανάσταση, πλέον, έχει εισέλθει στο προσκήνιο με νέους όρους, αναιρώντας και συντρίβοντας κάθε τι παραδοσιακό και την έχουν προαναγγείλει όλες οι σύγχρονες εξεγέρσεις σε όλο τον πλανήτη με συγκεκριμένα χαρακτηριστικά.

- · Αφορά και θα αφορά πλέον την κοινωνική πλειοψηφία.
- · Γίνεται με όρους πλειοψηφίας και αμεσοδημοκρατίας.
- · Είναι ανοικτή σε κάθε ενδεχόμενο στον δημόσιο χώρο.
- · Χαρακτηρίζεται από καθολική οριζοντιότητα.
- · Παραμένει μη διαμεσολαβούμενη από πρωτοπορίες, ηγεμονίες και ιδεολογίες.

Ωστόσο, τα παραπάνω χαρακτηριστικά, σε καμιά περίπτωση, δεν εγγυόνται μια απελευθερωτική προοπτική. Η εγγύηση είναι μόνο η συμμετοχή μας στην διαμόρφωση του νοήματος, αλλά και η έμπρακτη πολιτική μας παρέμβαση σε όλους τους επιμέρους κοινωνικούς εμφυλίους που διεξάγονται στο εδώ και στο τώρα. Ταυτόχρονα, οφείλει η παρέμβασή μας στην εξεγερτική διαδικασία να είναι χωρίς την εξαντλητικότητα της αφηγηματικής μας «αυθαιρεσίας». Επανάσταση σημαίνει την απόσπαση από τον εχθρό μέρους ή όλου του χώρου και του χρόνου. Η εδαφικοποίηση του νέου χώρου και η επικράτηση των καινούργιων αξιών και σημασιών όσον αφορά τη νέα προοπτική.

Έχουμε μπει για τα καλά στην εποχή των νέων επαναστάσεων.

Κανένας φανακισμός δεν θα εμποδίσει τη ευθυτενή και άγρια ανατροπή του καπιταλισμού και των «παιδιών» του, που το αυτεξούσιο θα έχει τον πρώτο λόγο στην αναδημιουργία του κοινωνικού δεσμού και του σχεδίου ανατροπής, που περνά μέσα από την άρνηση των παραδοσιακών ρόλων, αλλά και των σύγχρονων σχέσεων κυριαρχίας.

Το κράτος και η εξουσία στις μέρες μας δεν επικάθονται στην κορυφή των σχέσεων κυριαρχίας. Ο Κυρίαρχος δεν βρίσκεται περικυκλωμένος από δυσθεώρητα τείχη, αλλά βρίσκεται επιμερισμένος στην κοινωνία, δικτυωμένος και εσωτερικευμένος. Μαζί με το κεφάλαιο έχουν ενσωματωθεί και λειτουργούν ως κοινωνική σχέση. Αυτός είναι και ο σημαντικότερος λόγος για τον οποίο καμιά πολιτική θεολογία του παρελθόντος που αποτελεί ευδιάκριτο αντίπαλο, δεν μπορεί να αναμετρηθεί σε κανένα επίπεδο με το υπάρχον. Κάθε εξέγερση είναι αντιεξουσιαστική στη γέννησή της. Η συμμετοχή μας σε αυτές είναι απαραίτητη για να επεκτείνει τον περιεχόμενό της σε μια διαρκή αντιπαράθεση σε πολιτικό, κοινωνικό και πολιτισμικό επίπεδο, κατακτώντας όλο και περισσότερα εδάφη.

Η επανάσταση, λοιπόν, δεν είναι μόνο μια «τελική μάχη», αλλά η συνεχής οικειοποίηση των **«κενών εξουσίας»** που κάθε τόσο εμφανίζονται. Η κατάληψη αυτών με αυτοθέσμιση και αυτοδιαχείριση, προεικονίζοντας τη νέα προοπτική. Και αυτή η πρακτική είναι αλήθεια ότι ανήκει στην ιστορική παράδοση της αντιεξουσίας. Η επερχόμενη κοινωνική επανάσταση θα είναι μια «άγρια» ανατροπή ενάντια σε κάθε εξουσία και σε κάθε τι προηγούμενο, αποκαθιστώντας την ισορροπία της ανθρώπινης κοινωνίας με το φυσικό περιβάλλον, την ισότητα, την αυτονομία και την διαρκή κοινωνική αντιεξουσία.

Α.Κ. Αθήνας: Διαρκές κάλεσμα σε συνέλευση και συνεύρεση

Συμμετοχή, Διαβούλευση, Απόφαση, Άμεση δράση

Που βρισκόμαστε

Στις μέρες μας η κοινωνική αναμέτρηση διεξάγεται με πολεμικούς όρους. Στον έναν πόλο βρίσκεται ο κόσμος των κρατών και του κεφαλαίου, ένας κόσμος που αναπαράγει και στηρίζεται στην κυριαρχία, την εκμετάλλευση, τον πόλεμο και την οικολογική καταστροφή. Στον αντίπαλο πόλο τοποθετούνται οι σύγχρονες κοινωνίες σε κίνηση, ο κόσμος της κοινωνικής αντιεξουσίας και της αυτονομίας. Πρόκειται για δύο κόσμους διαμετρικά αντίθετους, ως προς τους τρόπους κυκλοφορίας και συσσώρευσης της κοινωνικής τους δύναμης αλλά και ως προς τις προοπτικές που ανοίγουν για τις κοινωνίες. Στην κοινωνική αυτή αναμέτρηση είμαστε απαρέγκλιτα ταγμένοι με την κοινωνία από κοινού με τα πιο καταπιεσμένα και λιγότερο αλλοτριωμένα κομμάτια της.

Είμαστε αναπόσπαστο κομμάτι των κινημάτων, έχοντας συμμετάσχει σε όλες τις μεγάλες μάχες των τελευταίων ετών απέναντι στην κυριαρχία, αναλαμβάνοντας όμως και το μερίδιο που μας αναλογεί για την, έστω πρόσκαιρη, ήττα του κόσμου μας. Για εμάς οι κοινωνικοί αγώνες και οι αξίες και πρακτικές που αντιπροσωπεύουν τα κινήματα, συνεχίζουν να αποτελούν ταυτόχρονα επιλογή και τρόπο ζωής αλλά και μοναδική διέξοδο και προοπτική για μια πιο ελεύθερη κοινωνία. Εμμένουμε στις τρεις βασικές πολιτικές αρχές, που καθόρισαν τις μεγάλες στιγμές των κινημάτων την προηγούμενη περίοδο, τη μη κατάληψη της εξουσίας, την κοινωνική αντιεξουσία και την άμεση δημοκρατία. Στοχεύουμε όμως στον επανατοποθέτηση στο σήμερα και στον μετασχηματισμό του τριπτύχου αυτού με όρους ανατροπής. Μέσα από τη διάχυση των πρακτικών μας και την

δικτύωση των κινημάτων της κοινωνικής αντιεξουσίας επιθυμούμε να συμβάλλουμε στο να συγκροτηθούν σε στέρεες βάσεις οι συνθήκες για συντριπτικά χτυπήματα στην κυριαρχία όσο και -περισσότερο- για απτές προοπτικές ενάντια και πέρα από τον κόσμο των κρατών και του κεφαλαίου.

Ταυτόχρονα όμως, βρισκόμαστε σε μια εποχή που το πολιτικό και το συλλογικό χάνουν συνεχώς έδαφος, για λόγους στους οποίους δεν μπορούμε να αναφερθούμε στο παρόν κάλεσμα. Σκοπός μας είναι η επανεφεύρεση του ρόλου και του νοήματος της Συνέλευσης. Σκοπός μας είναι **να βρεθούμε**. Κατανοώντας τη δυσκολία των ενδιαφερομένων με τις διαδικασίες της συλλογικότητας να παρευρίσκονται μια φορά την εβδομάδα στη συνέλευση και την απόσταση που προκαλεί η διαδοχική απουσία από τις εβδομαδιαίες τακτικές συνελεύσεις, για να μπορούν να διατηρούνται οι δεσμοί και η αλληλεπίδραση μεταξύ μας, προτείνουμε ένα μοντέλο συνέλευσης που θα συζητά κεντρικής σημασίας ζητήματα και θα παίρνει τις πολιτικές αποφάσεις μια φορά το μήνα στη Γενική Συνέλευση. Τη συνέλευση αυτή, τη θεματολογία και την απαραίτητη ενημέρωση για τα ζητήματα πάνω στα οποία θα κληθεί να αποφασίσει, θα την προετοιμάζει το Συντονιστικό. Το Συντονιστικό, το οποίο θα έχει μια περιοδική ισχύ, θα είναι το όργανο με το οποίο η συλλογικότητα θα λειτουργεί σε εβδομαδιαία φάση. Η Γενική Συνέλευση, θα είναι αυτή που θα επανεξετάσει, θα φρεσκάρει αλλά και απορρίπτει παγιωμένες θέσεις της συλλογικότητας προκειμένου να είμαστε σε θέση να δημιουργήσουμε εκ θεμελίων μια σύγχρονη αντιεξουσιαστική συλλογικότητα με ελκυστική πρόταση, μακριά από αγκυλώσεις και παθογένειες του παρελθόντος, ακόμα και του δικού μας παρελθόντος.

Αντιπροσώπευση και Κυριαρχία

Η αντίληψη πως η από μέρους των κοινωνιών παραχώρηση στον Κυρίαρχο όλων των ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων προκειμένου εκείνος να διασφαλίζει την ίδια τη ζωή, αλλά και την ιδιοκτησία από κινδύνους και απειλές, είναι η βάση συγκρότησης των σύγχρονων σχέσεων κυριαρχίας. Το βασικό

διακύβευμα για αιώνες υπήρξε το εάν ο Κυρίαρχος θα είναι ο Ένας ή η «Συνέλευση» (με την έννοια της συλλογικής διεργασίας και διαβούλευσης). Την απάντηση έδωσαν οι αστικές επαναστάσεις που επέβαλαν το μοντέλο της «Συνέλευσης» και το συνακόλουθο κοινοβουλευτικό σύστημα της ετερονομίας και της ανάθεσης.

Έκτοτε, οι σχέσεις κυριαρχίας νομιμοποιούνται και ενισχύονται από μία δημοκρατική, συγκεντρωτική ιεραρχία που φτάνει μέχρι τη θέσπιση του Αρχηγού Κράτους ή του κόμματος σαν οργάνου απόφασης ξεχωριστού και αποσπασμένου από την κοινωνία. Με αυτόν τον τρόπο η βάση της κοινωνίας «αντιπροσωπεύεται» από τις πολλαπλές ιεραρχήσεις εντός των οργάνων και των μηχανισμών των κομμάτων και του Κράτους, παραδίδοντας το δικαίωμα της απόφασης στην κορυφή της αντίστοιχης ιεραρχίας. Ταυτόχρονα, οι δύο αυτοί θεσμοί, κόμματα και κράτος, διατηρούν πολυεπίπεδα κέντρα αποφάσεων, φορείς προπαγάνδας και think tanks τα οποία καταφέρνουν να περιορίσουν στο ελάχιστο δυνατό τη συμμετοχή των από κάτω στην οποιαδήποτε διαβούλευση και τελικώς στην απόφαση.

Η Αντιεξουσιαστική Συνέλευση ως Εναλλακτική

Η αντιεξουσιαστική συνέλευση έχει διαφορετικά ποιοτικά χαρακτηριστικά. Κάτι τέτοιο συμβαίνει όχι μόνο διότι έχει άλλη ερμηνεία για τον κόσμο, αλλά και γιατί αναδύθηκε μέσα από τους κοινωνικούς αγώνες για αυτοκαθορισμό, αυτονομία και αυτοκυβέρνηση, για μια αυτεξούσια κατάσταση προοπτικής η οποία, μάλιστα, κατέκτησε εδώ και δεκαετίες το σύνολο των κοινωνικών κινημάτων που βγήκαν στο φως και συγκροτήθηκαν με βάση την οριζοντιότητα, την αυτοοργάνωση και την αντι-ιεραρχία. Οι αποφάσεις που μπορεί να πάρει μια τέτοια συνέλευση έχουν σαν όριο την αντιεξουσιαστική στρατηγική της μη κατάληψης της εξουσίας, τις αντι-ιεραρχικές δομές, την άμεση δημοκρατία, καθώς και το ήθος που αντιστοιχεί σε αυτή τη μεγάλη Υπόθεση.

Η συνέλευση για εμάς δεν είναι απλά μια τεχνική λήψης αποφάσεων, είναι η κορυφαία διαδικασία της συλλογικότητας,

είναι εκεί όπου γίνεται ο διαμοιρασμός της γνώσης (η ουσία δηλαδή της αντι-ιεραρχίας, καθώς όπου συσσωρεύεται γνώση συσσωρεύεται και ιεραρχία), το χτίσιμο των δεσμών, η οικειότητα, η διαμόρφωση των θέσεων και η διάχυσή τους, η επιλογή των στρατηγικών και η αποτίμησή τους, ο συνδυαστικός κρίκος θεωρίας και άμεσης δράσης. Δε βλέπουμε τη συνέλευση απλά ως όργανο, αλλά ως μια δομημένη και δομούσα θέσμιση, δηλαδή ένα θεσμό διαμορφωμένο, με λειτουργίες και περιεχόμενα, που ταυτόχρονα είναι διαμορφωτικός. Η συνέλευση είναι αυτή μέσω της οποίας θα γίνουμε αυτό που μπορούμε να είμαστε και μέσα από αυτή θα καταστούμε ικανοί για κάτι τέτοιο.

Αντιεξουσιαστική συνέλευση είναι όταν άνθρωποι, με βάση τις αρχές που έχουμε αναφέρει, συνευρίσκονται, συζητούν, συμφωνούν και συναποφασίζουν να πορευτούν προς μια κατεύθυνση στο δημόσιο χώρο. Ο πολλαπλασιασμός των συνελεύσεων (των Κομμουνών όπως λεγόταν στον παρελθόν) σε διάφορα κοινωνικά πεδία, αντικαθιστώντας τους υπάρχοντες θεσμούς όπως είναι το σχολείο, η εργασία, η γειτονιά, η πόλη, το πανεπιστήμιο κ.ά, είναι άλλωστε και η ουσία κάθε εξέγερσης. Αυτό είναι που ξεχωρίζει την κοινωνική εξέγερση από τις εξεγερτικές στιγμές.

Το βίωμα μιας νικηφόρας πολιτικής δράσης, το συναίσθημα που προκαλεί μια μαζική διαδήλωση που ωθεί την αστυνομία να χάσει για λίγο την πρωτοβουλία των κινήσεων, μια έντονη πολιτική συζήτηση σε ένα αμφιθέατρο, σε ένα χώρο δουλειάς, στο καφενείο, στη στάση του λεωφορείου, είναι γεγονότα που παράγουν μια αλήθεια η οποία μας συγκροτεί και μας αναπλάθει ως άτομα σε πολύ πιο καθοριστικό βαθμό από τις αλήθειες που παράγουν οι αντίστοιχοι κοινωνικοί θεσμοί (εργασία, πανεπιστήμιο κλπ) καθημερινά. Με αυτόν τον τρόπο ερχόμαστε πιο κοντά με κάποιους ανθρώπους, αυτοί είναι οι άνθρωποι με τους οποίους μέσα από τις διαδικασίες συνέλευσης παράγουμε συλλογικότητα. Δικλείδες για τη διατήρησή της είναι η συνδιαμόρφωση των θέσεων και των δράσεων, η ισότιμη συμμετοχή στην απόφαση, το κοινό βίωμα, το ενδιαφέρον των μελών της συνέλευσης να είναι φορείς του λόγου της.

Θεσμίζοντας την Αντιεξουσιαστική Συνέλευση

Με γνώμονα αυτές τις διαπιστώσεις/διευκρινήσεις αντιλαμβανόμαστε πόσο σημαντικός είναι ο ρόλος της συνέλευσης, όταν, μάλιστα, πρόκειται για το μοναδικό όργανο αποφάσεων. Η συνέλευση είναι το ανώτατο και **μοναδικό** όργανο διαβούλευσης και λήψης αποφάσεων και αυτό ισχύει όχι μόνο για εμάς, αλλά και για όσες συλλογικότητες έχουν οριζόντιο και αμεσοδημοκρατικό οργανωτικό χαρακτήρα.

Ταυτόχρονα με το μοναδικό η συνέλευση έχει και δυναμικό χαρακτήρα. Γι' αυτό και ο επαναπροσδιορισμός της είναι αναγκαίος προκειμένου να παραμένει ένας ζωντανός οργανισμός, ποθητός στους συμμετέχοντες και όχι μια θεσπισμένη προσχηματική και παρακμασμένη διαδικασία. Η συνέλευση οφείλει να είναι μια διαρκής και αυτοθεσμίζουσα δομή και όχι μια τεχνική ιδεολογική κατασκευή.

Η απόφαση της Συνέλευσης δεν μπορεί να είναι ένα επιφανειακό «φιλελεύθερο» άθροισμα ατομικών γνώμων, αλλά γνώμη και θέση μιας κωδικοποιημένης και βιωματικής εμπειρίας με γνώση και πληροφορία για το αντικείμενο της απόφασης. Έτσι, διασφαλίζεται η συνειδητή απόφαση προκειμένου να εφαρμοστεί και να εκτελεστεί. Καθήκον, λοιπόν, της συνέλευσης είναι να ενισχύει το αντάρτικο της αυτενέργειας του συλλογικού ατόμου, που αναλαμβάνει πρωτοβουλίες, δρα και σκέπτεται συλλογικά, ενάντια στους πλασιέ της ιδιωτικής γνώμης.

Φυσικά, η συνέλευση δε σημαίνει απαραίτητα απόφαση, μπορεί να σημαίνει και απλά συνεύρεση, διαμοιρασμός, προβληματισμός, καθώς υπάρχει και το μοριακό πεδίο, αυτό που αφορά τα προβλήματα της ζωής και της καθημερινότητας των συμμετεχόντων. Όταν όμως η συνέλευση καλείται να αποφασίσει, χρειάζεται συλλογική τοποθέτηση και ανάληψη ευθύνης.

Η εφαρμογή και η πραγματοποίηση της απόφασης της Συνέλευσης μας εισάγει κατευθείαν στον δημόσιο χώρο, στον χώρο δηλαδή που διεξάγεται ο διαρκής πόλεμος των ιδεών, των διαβουλεύσεων και

των αντιστάσεων. Είτε πρόκειται για μια απόφαση για ανάρτηση ενός πανό, τη δημιουργία έντυπου υλικού, την οργάνωση μιας διαδήλωσης, είτε αφορά μια απόφαση για τη χάραξη μιας συνολικότερης πολιτικής στρατηγικής, πρόκειται για εξίσου σημαντικές αποφάσεις, καθώς και οι δύο τύποι αποφάσεων εκτελούνται στον δημόσιο χώρο και κρίνονται σε αυτόν. Επομένως, η ανάληψη δράσης οφείλει να συνοδεύεται από δέσμευση και υπεύθυνη στάση.

Σαφώς, αυτή η αλλαγή στο πλαίσιο λειτουργίας της Συνέλευσης απαιτεί την ύπαρξη ενός εσωτερικού κανονισμού ο οποίος επικαιροποιείται συνεχώς ανάλογα με τις ανάγκες και των συμμετεχόντων. Σκοπός αυτού είναι να λειτουργεί ως δικλείδα ασφαλείας προκειμένου να αντιμετωπίζουμε επιτυχώς ζητήματα πάνω στα οποία έχουμε σκοντάψει αρκετές φορές. Πιστεύουμε πως μέσα από αυτό το πλαίσιο θα καταφέρουμε να μη χάνεται το ενδιαφέρον των μελών και να διασφαλίζεται η ομαλότητα και η δημοκρατικότητα της διαδικασίας.

Γενική Συνέλευση, κάθε πρώτο Σάββατο του μήνα, στις 15:00, στον Ελεύθερο Κοινωνικό Χώρο «Αλτάι», Θεμιστοκλέους 65, στα Εξάρχεια.

Στους νεοφιλελεύθερους καιρούς, υψώνουμε συλλογικές αντιστάσεις!

Να δημιουργήσουμε πυρήνες αντιεξουσιαστικής συνείδησης παντού!

Αντιεξουσιαστική Κίνηση Αθήνας

Email: akathens@espiv.net

Download (PDF, 67KB)

Γενικής απεργία 6ης Απριλίου – Ιωάννινα (Ενημέρωση – Photos)

Τα ξημερώματα της 6ης Απριλίου, ημέρα γενικής απεργίας, αφισοκολλήσαμε τις προσόψεις της ΔΕΗ και της Εφορίας με την αφίσα ενάντια στην ακρίβεια που τυπώσαμε τον Οκτώβριο του 2021.

Το πρωί συμμετείχαμε ως Χειρονομία Αντιεξουσιαστική Κίνηση στην μαζικότερη απεργιακή συγκέντρωση με πανό που έγραφε “Η φτώχεια δεν έχει καλοπέραση πουθενά/Παγκόσμιος αντικρατικός αντικαπιταλιστικός αγώνας ενάντια σε κρίσεις και πολέμους”, ενώ μετά το τέλος της πορείας πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση, την οποία στηρίξαμε, έξω από την Pizza Fan από τη Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομέων Ιωαννίνων σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την απόλυση διανομέα.

Μοιράσαμε, τόσο την μπροσούρα που διακινούμε από τον περασμένο Οκτώβριο, όσο και κείμενο που συμπεριλαμβάνει τις νέες εξελίξεις στο μέτωπο της εισβολής της Ρωσίας στην Ουκρανία, καθώς και την ενεργειακή και κάθε άλλη κρίση που παράγουν τα κράτη και το κεφάλαιο.

Ακολουθεί το κείμενο που μοιράστηκε την ημέρα της απεργίας όπως και η μπροσούρα της Χειρονομίας για την ακρίβεια.

Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΛΟΠΕΡΑΣΗ ΠΟΥΘΕΝΑ

Μετά το πέρασμα και του φετινού χειμώνα και τις τελευταίες διεθνείς εξελίξεις, είναι πλέον ορατό ότι οδεύουμε κοινωνικά

από την μία κρίση στην άλλη.

Έχουμε την οικονομική κρίση του 2008, όπου η περίφημη ελεύθερη αγορά επιβιώνει χάριν στην κρατική παρέμβαση. Η πολιτική της λιτότητας, όπου κράτος και τεχνοκράτες ειδήμονες παρουσιάζουν σαν μονόδρομο, στοχεύει στην απορρόφηση της ζημίας από την κοινωνική βάση. Το κόστος ζωής ανεβαίνει, οι άνθρωποι φτωχοποιούνται, ενώ για πολλούς η καθημερινή επιβίωση μετατρέπεται σε μόνιμο άγχος. Στην συνέχεια, έχουμε την πανδημική κρίση, αποτέλεσμα του εξαντλητικού ρυθμού παραγωγής και κατανάλωσης εμπορευμάτων. Στην διάρκεια αυτής, κράτος και ειδικοί, μετατρέπουν την υγειονομική προστασία, σε όχημα για την περαιτέρω οικονομική και ψυχολογική εξαθλίωση της κοινωνίας. Η ενεργειακή κρίση που ακολουθεί, μας αναγκάζει μια ακόμα φορά να πληρώσουμε τα σπασμένα, με τετραπλάσιους λογαριασμούς ρεύματος και τις τιμές των καυσίμων στα ύψη. Παράλληλα, η λεηλασία του φυσικού πλούτου για χάρη της άενης κερδοφορίας, δομικό στοιχείο του καπιταλισμού, παρουσιάζεται εδώ και δεκαετίες ως οικολογική κρίση. Σε αυτή την ήδη ζοφερή πραγματικότητα για όλους μας, έρχεται να προστεθεί η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία, που παρουσιάζεται πάλι με όρους κρίσης. Όπως και σε κάθε πόλεμο, έτσι και τώρα, οι νεκροί, η φτώχεια, η εξαθλίωση αλλά και το εθνικιστικό δηλητήριο που αφήνει πίσω του, πέφτουν πάλι στις πλάτες της κοινωνικής βάσης. Άλλωστε, τα συμφέροντα πίσω από την σύγκρουση αυτή, δεν αφορούν τους ανθρώπους που σκοτώνουν και σκοτώνονται, αλλά αυτά των κρατών, των ολιγαρχών και της ίδιας της καπιταλιστικής αναπαραγωγής.

Κοινός παρονομαστής σε όλες αυτές τις κρίσεις είναι τα όρια που συναντά ο ίδιος ο καπιταλισμός. Η κυριαρχία του κέρδους σε βάρος φύσης και κοινωνίας αποτελεί την πραγματική κρίση. Τα κράτη παρά την ρητορική τους, δεν δείχνουν καμία πρόθεση υπέρ του λαού, απεναντίας, ξοδεύουν υπέρογκα ποσά στον πολεμικό και κατασταλτικό του εξοπλισμό. Έτσι, παίρνουν ξεκάθαρη θέση υπέρ των συμφερόντων του κεφαλαίου, ενώ η λογική των συνεχών κρίσεων, ενισχύει την εικόνα του κράτους-προστάτη που κάνει

ότι καλύτερο μπορεί, κόντρα στις συμφορές που μας βρήκαν. Οι αλληπάλληλες αυτές κρίσεις, διαμορφώνουν μια δυσβάσταχτη ζωή για τα άτομα και τις κοινωνίες. Η φτωχοποίηση και η εξαθλίωση του πληθυσμού συνεχίζονται, ενώ η ανεργία και η επισφαλής εργασία κυριαρχούν. Πέρα από τις άμεσες επιπτώσεις τους, δηλαδή την δυσκολία για επιβίωση και εξασφάλιση των βασικών, όπως ένα ζεστό σπίτι τον χειμώνα και μια άνετη πρόσβαση σε τρόφιμα και είδη πρώτης ανάγκης, διαμορφώνουν και ένα νέο τρόπο ζωής. Αυτόν της συνεχούς ανασφάλειας για το μέλλον, του φόβου, των έκτακτων αναγκών και της κανονικοποίησης του αυταρχισμού και του πολεμικού λόγου. Άλλωστε, πολλά από εμάς, από όσο θυμούνται τον εαυτό τους, βρίσκονται στην δίνη μιας κρίσης και απαιτείται να κάνουν θυσίες. Έτσι, νιώθουμε ότι οι εξελίξεις μας ξεπερνούν, η άποψη μας δεν είναι αρκετά εξειδικευμένη και ωθούμαστε στην ατομική και συλλογική αδράνεια.

Στην παρούσα συνθήκη, η εκτίναξη των τιμών σε βασικά αγαθά, η ενεργειακή φτώχεια και τα χρηματιστήρια ενέργειας, η άνοδος στα ενοίκια και τα κτηματομεσιτικά funds, η πολεμική φρίκη που εκτυλίσσεται δίπλα μας και όλα αυτά μετά από δύο χρόνια πανδημίας, καθιστούν τις συλλογικές αντιστάσεις ενάντια στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής μας επιτακτικές. Από την γειτονική Αλβανία, μέχρι την μακρινή Χιλή ο αγώνας οφείλει να είναι παγκόσμιος, αντι κρατικός και αντικαπιταλιστικός.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ – ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΟΛΕΜΟΥΣ.

ΧΕΙΡΟΝΟΜΙΑ – ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Download (PDF, 8.1MB)

ΑΛΟΝΖΑΝΦΑΝ Ιστορίες 1980-2000

ΑΛΟΝΖΑΝΦΑΝ

Ιστορίες 1980-2000.

Συνομότες, παρανομία, γιάφκες, όπλα, γλυκές συμμορίες, ληστείες, βόμβες, ευτράπελα.

Γκύζη, Ριφιφι, Καλογρέζα, Λατάκεια, Μαυρικίου, Υπόθεση Δύτης, τρόπος καθημερινής ζωής.

Κάθε μέρα ώρες ατέλειωτες σε μιά ένταση της έντασης σε ένα ατέλειωτο Rock.

Πάμε παιδιά!

Τα κάναμε όλα λέμε εμείς, τα θέλουμε όλα λέει ο Νάννι.

Ένα τσιγάρο δρόμος.

Ένας Κόσμος ένα ενιαίο Σύμπαν που όλο διαστέλονταν και όλο αόρατο γινόταν.

Ατίθασο προς όλους, άγριο στο ποιόν του.

Και η Αναρχία σε μια διαρκή αμηχανία.

Πάντως με αυτά και με αυτά ότι θεμελιώθηκε το 80 – ο τρόπος, το ήθος, οι ταυτότητες – εξακολουθούν στις ίδιες διαδρομές να αναπαράγονται μέσα απο τα big-bag κάθε δεκαετίας.

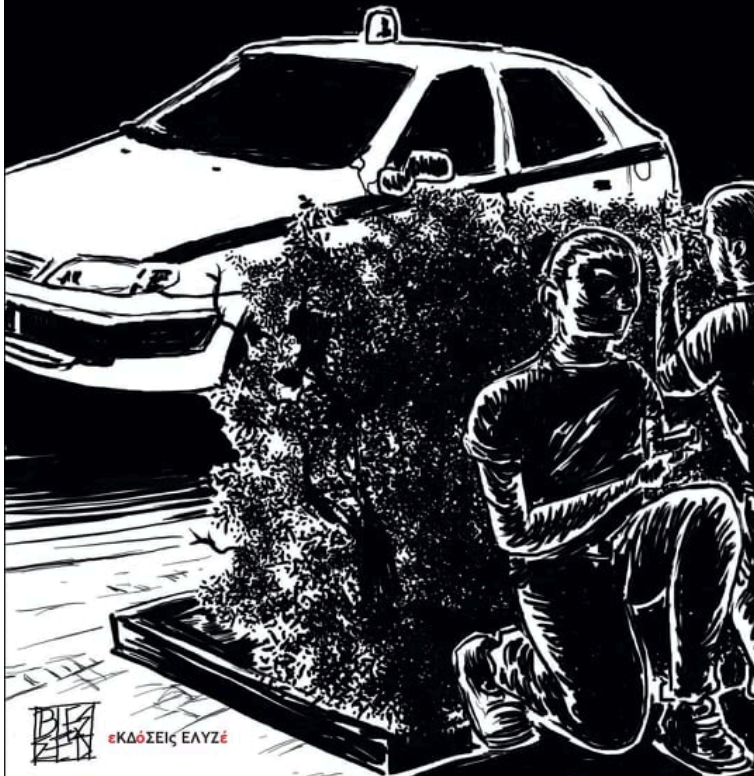
Και η καλή και η κακή Αναρχία.

Εμείς εδώ θα μιλήσουμε για την κακή.

Η καλή είναι για άλλα παιδιά αν και όλοι βρίσκονται στο ίδιο ηλιακό σύστημα.

Νίκος Κουφόπουλος

ΑΛΟΝΖΑΝΦΑΝ

Ναι, «έβραζε» εκείνη την περίοδο η νεολαία αλλά και αρκετοί
πιο

μεγάλοι σε ηλικία.

Μια διαρκής αναζήτηση νοήματος της ζωής.

Οι πιο «ανήσυχοι και ζωηροί» πλήρωσαν βαρύ τίμημα.

Οι κομμουνιστές, είχαν φτιάξει ένοπλες οργανώσεις. Πλήρωσαν
και

πληρώνουν κάποιοι ακόμα.

Οι αναρχικοί: Ένοπλα, φυλακίσεις, συμπλοκές, νεκροί,
αυτοκτονίες.

Για τους ροκάδες, τους πάνκηδες και όλο εκείνο το κομμάτι της
νεολαίας: πρέζα, ναρκωτικά, ψυχιατρεία, αυτοκτονίες.

Οι μηχανόβιοι -μιλάω με σιγουριά για το Περιστέρι- περνούσαν
στις

δύο τη νύχτα κάθετα τη θηβών κατεβαίνοντας τη λεωφόρο Καβάλας,
με τα γκάζια τσίτα... «αβλεπί». Ό,τι κάτσει.

Είχαν σκοτωθεί πέντε-έξι. Συνέχιζαν οι υπόλοιποι.

Όλοι ήταν με έναν τρόπο στους δρόμους.

Η αναζήτηση νοήματος της ζωής, περνούσε όμως πολλές φορές από τον θάνατο.

Και το ερώτημα παραμένει, για όποιους θέλουν να ζήσουν:

Πώς παίζεται μια ζωή και γιατί;

ΑΛΟΝΖΑΝΦΑΝ...

Αλονζανφάν

Σχημα: 15 Χ 22 – Σελίδες: 200 – Τιμή: 9 ευρώ – ISBN 978-618-85485-0-3

ΑΛΟΝΖΑΝΦΑΝ

Ιστορίες 1980-2000.

Συνομότητες, παρανομία, γιάφκες, όπλα, γλυκές συμμορίες, ληστείες, βόμβες, ευτράπελα.

Γκύζη, Ριφιφί, Καλογρέζα, Λατάκεια, Μαυρικίου, Υπόθεση Δύτης, τρόπος καθημερινής ζωής.

Κάθε μέρα ώρες ατέλειωτες σε μιά ένταση της έντασης σε ένα ατέλειωτο Rock.

Πάμε παιδιά!

Τα κάναμε όλα λέμε εμείς, τα θέλουμε όλα λέει ο Νάννι.

Ένα τσιγάρο δρόμος.

Ένας Κόσμος ένα ενιαίο Σύμπαν που όλο διαστέλονταν και όλο αόρατο γινόταν.

Ατίθασο προς όλους, άγριο στο ποιόν του.

Και η Αναρχία σε μια διαρκή αμηχανία.

Πάντως με αυτά και με αυτά ότι θεμελιώθηκε το 80 – ο τρόπος, το ήθος, οι ταυτότητες – εξακολουθούν στις ίδιες διαδρομές να αναπαράγονται μέσα απο τα big-bag κάθε δεκαετίας.

Και η καλή και η κακή Αναρχία.

Εμείς εδώ θα μιλήσουμε για την κακή.

Η καλή είναι για άλλα παιδιά αν και όλοι βρίσκονται στο ίδιο ηλιακό σύστημα.

Περιεχόμενα

1. Κάτι σαν πρόλογος

2. Εμένα οι φίλοι μου
3. Τσάρκα στην Ραφήνα και όλα ήταν φίνα
4. Η βόμβα στην κούτα από γάλα νουνού
5. Μια περίεργη βραδυνή επίσκεψη
6. Καλογρέζα
7. Το μεγάλο κόλπο
8. Υψηλού επιπέδου συνάντηση στη Ρώμη
9. Υπόθεση δύτης
10. Πώς να κάνετε μια ληστεία τράπεζας
11. Απόψε κάνεις μπαμ στην...Μαυρικίου 12
12. Η συμμορία του... ενός
13. Παλαιοκώστα το είχαμε σκεφθεί κι εμείς αλλά
14. Ερωτευμένος αναρχικός
15. Παιδια να οργανωθούμε
16. Κύριε πρόεδρε, δεν είναι αυτό που νομίζετε
17. Σε αγαπάω, με ακούς;
18. Κάψιμο εφημερίδας Εξόρμησης του ΠΑΣΟΚ
19. Τζοάννα. Η κυρία και ο μούτσος
20. Παράνομος με ντεσεβό
21. Το βαπόρι απ'την Τουρκία, πήγε όπλα στη Συρία
22. Γιάφκες
23. Εν αρχή είναι οι... Προβοκάτορες
24. Γιώργος Διαλυνάς
25. Συνέδριο ένωση αναρχικών
26. Ένα φιλί από τη Μελίνα Μερκούρη
27. Επίσκεψη σε υπουργό του Παλιού Ορθόδοξου Πασόκ
28. Ο στενος συνεργατης του Καστοριάδη γράφει χάρντ κορ
29. ερωτικά κείμενα στον... Καζανόβα
30. Πρώτη συνέλευση εκδιδόμενων γυναικών, πούστηδων, λεσβιών, τραβεστί στο θέατρο Ακροπόλ
31. Όταν το περιπολικό την κάνει για... πούλο
32. Σε αυτό το γάμο που ήρθαμε, καλέ σήμερα
33. Η πιο ασφαλής γιάφκα είναι το γραφείο ενός... υπουργού
34. Αυτός δεν είναι άνθρωπος, είναι μια ιδέα
35. Συμβαίνει και...στα καλύτερα σπίτια
36. Οι μαφιόζοι στις φυλακές Κορυδαλλού
37. Ο γίγαντας Στέλιος Καζαντζίδης

38. Σύλληψη για απόπειρα ...απαλλοτρίωσης αυτοκίνητου
  39. Προμήθεια πυρομαχικών από...μεγαλομαφιόζο
  40. Ήμαστε όλοι γύφτοι
  41. Υπόθεση Μινιόν
  42. Γιάννης Γαλανόπουλος [Καπεταν Ανέστης]
  43. Όχι με όπλα για μια κλοπή γραφομηχανής παιδιά ε;
  44. Κάποιες σκέψεις
  45. Ο πυρετός στην αναρχία
- Κάτι σαν επίλογος
-

A Coffee with Kristin Ross: On the continuations of May '68 (pdf)

A Coffee with Kristin Ross: On the continuations of May '68, Political journal Babylonia, Athens, June 2019.

The brochure of Babylonia "A Coffee with Kristin Ross: On the continuations of May '68" is now available for download in English. It contains the dialogue between Babylonia's editorial team and Ross, during B-Fest 7 2018, on democracy, social movements, social change, what remains alive from May '68 and much more. Originally published in Greek in December 2018.

We met Kristin Ross in the morning of 27 May 2018 for a Sunday coffee at the historic center of Athens. The previous night she had given her keynote speech entitled "May '68 & its continuation", at the international antiauthoritarian festival B-Fest 7. Her talk raised our interest in the questions and cracks that were opened worldwide by the May events, and thus we decided on the following day to recreate the space and time

for the continuation of this exchange.

During our dialogue with Kristin Ross, which is being presented below, we speak about the continuations of May '68 and the future of real democracy. She detects the pieces of what remains alive from the '68 beyond the official constructs of memory and commemorations. Which are the invisible aspects of the period and when they become socially visible? Which is the democratic thread that can connect the Paris Commune of 1871, May '68 and the contemporary movements like zad and the squares? How could all of them be situated in the criticism towards the bureaucratic fragmentation of everyday life, with the aim of emancipation? These are some of the questions we explored together with Ross.

Download (PDF, 792KB)

Κίτρινα Γιλέκα – Συλλογή κειμένων (Περιεχόμενα & Σημεία Διάθεσης)

Κίτρινα Γιλέκα – Συλλογή κειμένων, εκδόσεις Βαβυλωνία, Αθήνα, Απρίλιος 2019, σελ. 96, ISBN 978-618-84114-1-8.

Συγγραφούν: Ζακ Ρανσιέρ, Αντόνιο Νέγκρι, Lundimatin, Serge Quadruppani, Beyond Europe, Μιχάλης Λιανός, Αλέξανδρος Σχισμένος, Στέφανος Μπατσής, 1η Συνέλευση των Συνελεύσεων.

Επιλογή κειμένων: Νίκος Ιωάννου, Ιωάννα-Μαρία Μαραβελίδη, Στέφανος Μπατσής, Αλέξανδρος Σχισμένος, Γιάβορ Ταρίνσκι

Μεταφράσεις: Χρήστος Καραγιαννάκης, Στέφανος Μπατσής,

Αναστάσης Ταραντίλης, Νίκος Χριστόπουλος

Επιμέλεια: Ιωάννα-Μαρία Μαραβελίδη

Σχεδιασμός: Αδελφός Κουφίνας

Τα σημεία διάθεσης ανακοινώνονται παρακάτω (η λίστα ανανεώνεται).

Τι είναι τα Κίτρινα Γιλέκα; Δεν μπορούμε εμείς, ως συντακτική της Βαβυλωνίας να μιλήσουμε εκ μέρους κάποιου κινήματος ενόσω ακόμη κινείται. Ούτε, βέβαια, μπορούμε να το αγνοήσουμε και να μην μιλήσουμε γι' αυτό. Χρειάζεται να αναστοχαστούμε αυτά τα κινήματα, να δούμε ποια είναι η σύνδεσή τους και η σημασία τους για εμάς. Σκοπός του παρόντος τόμου είναι να θέσει τη βάση αυτού του αναστοχασμού σε έναν διάλογο με τα κείμενα των ανθρώπων που ζουν αυτό το κίνημα, που μετέχουν σε αυτό, που βιώνουν τη συλλογική πράξη που το αναδημιουργεί σε κάθε βήμα.

Οι εξεγέρσεις του 21ου αιώνα δεν δίνουν απαντήσεις, αντίθετα φέρνουν στο φως τα πραγματικά ερωτήματα. Παρακολουθούμε τα Κίτρινα Γιλέκα όχι σαν θεατές ενός αγώνα από την κερκίδα, αλλά ως ενεργοί συνένοχοι στην προσπάθεια της κοινωνίας να απεγκλωβιστεί από το κράτος και το κεφάλαιο, να σπάσει τα δεσμά της. Συζητώντας για τα Κίτρινα Γιλέκα συζητάμε για το παρόν και το μέλλον μας. Και πριν μιλήσουμε, αυτή τη φορά, είναι σωστό πρώτα να ακούσουμε.

“Θεωρούμε συνήθως ότι αυτό για το οποίο αξίζει να επαναστατήσουμε είναι η ξεκαθαρή αδικία, το να μην μπορείς να ζήσεις μια «κανονική ζωή». Μα αυτό για το οποίο αξίζει, εξίσου, να επαναστατήσουμε είναι η ίδια η κανονικότητα, ο τρόπος με τον οποίο πληρώνουμε τη «χαρά» και την «ευκαιρία» να ζήσουμε μια κανονική ζωή.”

Lundimatin

“Περισσότερο από κάθε άλλο κίνημα τα τελευταία χρόνια, το κίνημα των Κίτρινων Γιλέκων είναι η δράση των ανθρώπων που κανονικά δεν κινητοποιούνται: ούτε αντιπρόσωποι συγκεκριμένων κοινωνικών τάξεων ούτε ομάδες γνωστές που παραδοσιακά

αγωνίζονται.”

Ζακ Ρανσιέρ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Τα Κίτρινα Γιλέκα & το Τέλος του Παραδοσιακού

Αλέξανδρος Σχισμένος

Τα Κίτρινα Γιλέκα θριαμβεύουν; Τι συμβαίνει στη Γαλλία;

Beyond Europe

Μπορεί η Μεσαία Τάξη να είναι Επαναστατική;

Lundimatin

Η Γαλλική Εξέγερση

Αντόνιο Νέγκρι

Η Εμπειριακή Πολιτική & τα Κίτρινα Γιλέκα ως «Λαός»

Συνέντευξη με τον Κοινωνιολόγο Μιχάλη Λιανό

Οι Αρετές του μη Εξηγήσιμου – Σχετικά με τα Κίτρινα Γιλέκα

Ζακ Ρανσιέρ

Τα Κίτρινα Γιλέκα & η Ανάγκη να πάρουμε πάλι τον Χρόνο μας

Serge Quadruppani

Η Κριστίν Ρος στο Roundabout του Κομερσύ

Στέφανος Μπατσής

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Κάλεσμα της 1ης Συνέλευσης των Συνελεύσεων στο Κομερσύ

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΘΕΣΗΣ:

Αθήνα: Βιβλιοπωλείο Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3), Εκδόσεις Έρμα (Ζωοδόχου Πηγής 68), Πρωτοπορία (Γραβιάς 3-5), Εναλλακτικό (Θεμιστοκλέους 37), Ναυτίλος (Χαρ. Τρικούπη 28), Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30), Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου

(Ζαλόγγου 9), Βιβλιοπωλείο ΑΛΦΕΙΟΣ (Χαρ. Τρικούπη 22), Έναστρον Βιβλιοκαφέ (Σόλωνος 101), Επί Λέξει (Ακαδημίας 32 & Λυκαβηττού), Λοκομοτίβα cafe bar βιβλιοπωλείο (Μπόταση 7 και Σολωμού), Στέγη Bibliothéque (Θεμιστοκλέους 76), Πολυχώρος-Βιβλιοπωλείο “Κομμούνα” (Ιουλιανού 67, Βικτώρια), Little Tree Books (Καβαλλότι 2, Ακρόπολη), Μωβ Σκίουρος (Πλ. Αγίου Γεωργίου Καρύτση 3), Φωταγωγός (Κολοκοτρώνη 59B, Στοά Κουρτάκη), Το Λεξικοπωλείο (Στασινού 13, Παγκράτι), Βιβλιοπωλείο “Αμόνι” (Ανταίου 2 & Δεινοχάρους 1, Πλατεία Μερκούρη – Άνω Πετράλωνα), Βιβλιοπωλείο “Λεμόνι” (Ηρακλειδών 22, Θησείο), Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής, ΕΚΧ Nosotros (Θεμιστοκλέους 66, Εξάρχεια), Κ*ΒΟΞ (Θεμιστοκλέους και Αραχώβης), Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πέρασμα (Ζωοδόχου Πηγής και Ισαύρων), Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης (Άλσος Αγίου Δημητρίου)

Πειραιάς: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Φαβέλα (Ναυάρχου Βότση 11, Μικρολίμανο)

Θεσσαλονίκη: Μικρόπολις (Βενιζέλου & Β.Ηρακλείου 18), ΕΚΧ Σχολείο (Βασιλέως Γεωργίου & Μπιζανίου), Πρωτοπορία (Λ. Νίκης 3), Ακυβέρνητες Πολιτείες (Αλ. Σβώλου 28), Το Κεντρί (Δ. Γούναρη 22)

Γιάννενα: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Αλιμούρα (Τσιριγώτη 14, εντός στοάς Σκόρδου), Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης (Πυρσινέλλα 11)

Πάτρα: Πρωτοπορία (Γεροκωστοπούλου 31-33)

Αργίνο: ΛΕΣΧΗ ΒΙΒΛΙΟΥ – Μοσχονά Αλεξάνδρα (Αναστασιάδη Αβραάμ 2)

Γρεβενά: Βιβλιοπωλείο Αναγνώστου “Το Ασυναγώνιστον” (Μεγάλου Αλεξάνδρου 4)

Κοζάνη: Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο (Ρήγα Φεραίου 10)

Κομοτηνή: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Adelante (Κούλογλου 18)

Κρήτη: Ομάδα βιβλίου/αρχείου “Κιτάπι” στην Κατάληψη

Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο (θεοτοκοπούλου 18)

Κίτρινα Γιλέκα

Συλλογή κειμένων

Αλέξανδρος Σχισμένος

Beyond Europe

Lundimatin

Αντόνιο Νέγκρι

Συνέντευξη Μιχάλης Λιανός

Ζακ Ρανσιέρ

Serge Quadrupani

Στέφανος Μπατσής

1^η Συνέλευση των Συνελεύσεων

BABYLONIA

Οι Δρόμοι του Νέστορ Μαχνό | 1ος Τόμος (pdf-κατέβασμα)

Οι Δρόμοι του Νέστορ Μαχνό | 1ος Τόμος, Μπιελάς Β. – Μπιελάς Α., εκδόσεις Βαβυλωνία, Οκτώβριος 2007 (α' έκδοση: Ουκρανία 1992), σελ. 367. Μετάφραση: Ζήσης Παπαδάκης, Επιμέλεια κειμένου: Φανή Τσιουμπέκου, Γιώργος Παπαδόπουλος / 2η ηλεκτρονική έκδοση, Απρίλιος 2019, Επιμέλεια: Ιωάννα-Μαρία Μαραβελίδη

Έπειτα από πολύμηνη επεξεργασία, βρισκόμαστε πλέον στην ευχάριστη θέση να διαθέσουμε σε ελεύθερο pdf τον πρώτο και εξαντλημένο τόμο του “Οι Δρόμοι του Νέστορ Μαχνό”. Τα γεγονότα που παρατίθενται στο σύγγραμμα είναι στο μεγαλύτερο μέρος τους άγνωστα στο ελληνικό κοινό, αφορούν την ιστορική περίοδο του Ρωσικού Εμφυλίου Πολέμου κατά τα έτη **1917-1921** και διαδραματίστηκαν στην περιοχή δράσης των μαχνοβιτών στη Νότιο Ουκρανία.

Θα τολμούσαμε να πούμε πως έχουμε μπροστά μας μία μεγαλειώδη, αφού συνέβη εν μέσω σκληρής λογοκρισίας, συλλογή τεκμηρίων και μαρτυριών των όσων συνέβησαν τότε στην αριστερή ακτή της Ουκρανίας. Ο τόμος αυτός αποτελεί μια πολυετή προσπάθεια και έρευνα για την **αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας από τον Α. Μπιελάς στη μνήμη του δολοφονημένου μαχνοβίτη πατέρα του, Βίκτορ Μπιελάς**, που βασανίστηκε και εκτελέστηκε από τη Γκε-Πε-Ού (προάγγελος της διαβόητης Κα-Γκε-Μπέ) το 1938, όπως και οι περισσότεροι πρωταγωνιστές των γεγονότων... Δυστυχώς δεν στάθηκε δυνατόν να συναντηθούμε με τον Α. Μπιελάς, καθώς απεβίωσε το 1994, δυο χρόνια μετά την έκδοση του βιβλίου του στην Ουκρανία.

Το γλαφυρό και αποκαλυπτικό ύφος των περιγραφών, που

βρίσκονται μέσα στο βιβλίο, αποτυπώνουν με εξαιρετική λεπτομέρεια τα γεγονότα της περιόδου, τις διεργασίες των επαναστατημένων αγροτών και εργαζομένων, την ένοπλη αντίσταση του ουκρανικού λαού, των αναρχικών και της Μαχνοβτσίνας. Έτσι, μπορούμε να διαβάσουμε από τα πρακτικά των συνεδρίων του Γκουλάι Πόλε και τους λόγους του Νέστορ Μαχνό ως τα διατάγματα και τις μυστικές διαταγές του Τρότσκι για την κύρυξή τους εκτός νόμου. Με εξίσου μεγάλη λεπτομέρεια καταγράφεται και το στρατιωτικό σκέλος της υπόθεσης.

Στα 80 χρόνια της Σοβιετικής Εξουσίας και προπαγάνδας, η λέξη «**μαχνοβτσίνα**» έγινε συνώνυμη του ληστοσυμμορίτη, του αντισημίτη και του εγκληματία. Η επιλογή μας να εκδώσουμε στα ελληνικά αυτό το έργο, έγκειται στο γεγονός ότι το πρωτότυπο αποτελεί μια προσπάθεια ιστορικής ανάλυσης και επαναπροσδιορισμού των πεπραγμένων εκείνης της περιόδου. Το σύγγραμμα αυτό, με τις αναφορές του σε μεγάλο όγκο επίσημων εγγράφων, επιστολών και προσωπικών μαρτυριών ανθρώπων που συμμετείχαν στα γεγονότα, προσφέρεται ελεύθερα με την ελπίδα να φανεί χρήσιμο στους ιστορικούς αλλά και τους επαναστάτες του μέλλοντος.

Παρακάτω διατίθεται ολόκληρος ο 1ος τόμος για ονλάιν διάβασμα, κατέβασμα ή εκτύπωση:

(Κάντε **refresh** σε περίπτωση που δεν σας εμφανιστεί ολόκληρο το περιεχόμενο με την πρώτη φορά)

Download (PDF, 5.83MB)

«Δεν πρόκειται για μακρινό παρελθόν, είναι η ιστορία μας. Και εάν ο ερευνητής- συγγραφέας εισήγαγε μέσα της ψήγματα αλήθειας, τότε μάλλον φαίνεται ότι δεν πέρασαν άδικα χρόνια σκληρού κόπου για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας»

A. Μπιελάς

«...Επί τριακόσια χρόνια υπήρχε η δυναστεία των Ρομανόφ, τριακόσια χρόνια τυραννίας, κατά τα οποία το σκυλί είχε

μεγαλύτερη αξία από άνθρωπο. Κι όλα αυτά νομιμοποιήθηκαν από τα καθάρματα. Τριακόσια χρόνια κρατούσαμε μέσα μας την οργή, εκατομμύρια αγωνιστών δώσανε τη ζωή τους για ένα φωτεινό μέλλον, το ιερό μίσος, μίσος μέχρι το θάνατο προς τη σκλαβιά και την καταπίεση, επαναστατικό πάθος, απεριόριστη πίστη στις δημιουργικές δυνάμεις των μαζών· αυτή είναι η κινητήρια δύναμη που δεν πρέπει να μας αφήνει σε ησυχία. Η πρόθεσή μας είναι να προετοιμάσουμε τις μάζες για την πλατιά λαϊκή εξέγερση και να κάνουμε την επανάσταση, όχι στη θέση του λαού, αλλά μαζί με το λαό...»

Μαρούσια Νικηφόροβα (ΑΠΟ ΤΟ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ, 1ος ΤΟΜΟΣ)

Άμεσα διαθέσιμος ο 2ος τόμος στα παρακάτω σημεία: ΕΚΧ Nosotros (Θεμιστοκλέους 66, Εξάρχεια), Κ*ΒΟΞ (Θεμιστοκλέους και Αραχώβης), Βιβλιοπωλείο ΑΛΦΕΙΟΣ (Χαρ. Τρικούπη 22, Αθήνα), Βιβλιοπωλείο Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3)

Ένας Καφές με την Κριστίν Ρος, για τις Συνέχειες του Μάη του '68 (Σημεία διάθεσης)

Ένας καφές με την Κριστίν Ρος, για τις συνέχειες του Μάη του '68, εκδόσεις Βαβυλωνία, Αθήνα, Δεκέμβριος 2018, σελ. 75. ISBN 978-618-84114-0-1

Με το κλείσιμο του 2018, κατά το οποίο συμπληρώθηκε μισός αιώνας από το ξέσπασμα του Μάη του '68, έχουμε τη χαρά να μοιραστούμε με όλους-ες τη νέα μας έκδοση, η οποία περιλαμβάνει τη συζήτηση των συντακτών της 'Β' με την Αμερικανίδα θεωρητικό Κριστίν Ρος καθώς και την ομιλία της στο Β- Fest 7.

Τα σημεία διάθεσης ανακοινώνονται παρακάτω (η λίστα ανανεώνεται).

(Από τον πρόλογο)

Βρεθήκαμε με την Κριστίν Ρος το πρωί της 27ης Μαΐου 2018 για έναν κυριακάτικο καφέ στο Παγκράτι και έναν περίπατο στο ιστορικό κέντρο της πόλης. Το προηγούμενο βράδυ είχε πραγματοποιηθεί η κεντρική της ομιλία στη Σχολή Καλών Τεχνών, στα πλαίσια του B-FEST 7, με θέμα «Ο Μάης του '68 & η Συνέχειά του: Πού Πηγαίνει η Δημοκρατία;». Εκεί αναζωπυρώθηκε το ενδιαφέρον μας γύρω από τα ερωτήματα και τις ρωγμές που προκάλεσε ο Μάης παγκοσμίως κι έτσι αποφασίσαμε να δημιουργήσουμε εκ νέου τον χώρο και τον χρόνο για τη συνέχεια του διαλόγου μας...

Κατά τη διάρκεια της συζήτησής μας με την Κριστίν Ρος, η οποία παρουσιάζεται απομαγνητοφωνημένη στην παρούσα έκδοση, μιλήσαμε για τις συνέχειες του Μάη και το μέλλον μιας πραγματικής δημοκρατίας. Η ίδια ανιχνεύει τα κομμάτια αυτού που μένει ζωντανό από το '68 πέρα από τις επίσημες κατασκευές της μνήμης και τις επετείους. Ποιες είναι οι αόρατες πτυχές της περιόδου και πότε αυτές γίνονται κοινωνικά ορατές; Ποιο είναι το δημοκρατικό νήμα που μπορεί να συνδέσει την Παρισινή Κομμούνα του 1871 με τον Μάη και τα σύγχρονα κινήματα όπως η zad και οι Πλατείες; Πώς μπορούν όλα αυτά να βρουν μια θέση στην κριτική του γραφειοκρατικού θρυμματισμού της καθημερινότητάς μας, με στόχο μια χειραφετημένη ζωή;

Αυτά είναι κάποια από τα ερωτήματα που εμπύχωσαν τον διάλόγό μας. Ελπίζουμε οι αναγνώστες και οι αναγνώστριες, διαβάζοντας αυτό το μικρό βιβλίο, να βρουν μερικές απαντήσεις, που όμως όχι μόνο δεν θα κλείνουν οριστικά τα παραπάνω ζητήματα, αλλά επιπλέον θα βοηθούν ώστε αυτά να τίθενται ξανά και ξανά, στη σκέψη και στην πράξη, υπό ένα νέο κάθε φορά φως.

Η Κριστίν Ρος είναι Αμερικανίδα καθηγήτρια συγκριτικής γραμματολογίας στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης, επηρεασμένη

σε μεγάλο βαθμό από τη Γαλλική Φιλοσοφική Σχολή. Ερευνά εδώ και δεκαετίες την επαναστατική ιστορία και θεωρία με κύριο ενδιαφέρον τις γαλλικές αστικές εξεγέρσεις, όπως η Παρισινή Κομμούνα και ο Μάης του '68. Είναι συγγραφέας πολλών βιβλίων, μεταξύ των οποίων τα *Communal Luxury: The Political Imaginary of the Paris Commune, May '68 and Its Afterlives* και *The Emergence of Social Space: Rimbaud and the Paris Commune*, που την έκαναν ευρέως γνωστή στα σύγχρονα κινήματα και στον χώρο της ριζοσπαστικής σκέψης.

Συνέντευξη Kristin Ross: Ο Μάης του '68 πέρα από τις Επετείους και τις Μνήμες

Βιβλιοκριτικές:

- Στην ΕφΣυν: Η Κριστίν Ρος για τον Μάη του '68 και τα Σύγχρονα Κοινωνικά Κινήματα, Γιώργος Περτσάς
- Στο *Marginalia*: Κριστίν Ρος: Από το '68 ως τα Κίτρινα Γιλέκα, Χρήστος Καραγιαννάκης

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΘΕΣΗΣ:

Αθήνα: Βιβλιοπωλείο Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3), Εκδόσεις Έρμα (Ζωοδόχου Πηγής 68), Πρωτοπορία (Γραβιάς 3-5), Εναλλακτικό (Θεμιστοκλέους 37), Ναυτίλος (Χαρ. Τρικούπη 28), Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30), Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου (Ζαλόγγου 9), Βιβλιοπωλείο ΑΛΦΕΙΟΣ (Χαρ. Τρικούπη 22), Έναστρον Βιβλιοκαφέ (Σόλωνος 101), Επί Λέξει (Ακαδημίας 32 & Λυκαβηττού), Λοκομοτίβα cafe bar βιβλιοπωλείο (Μπόταση 7 και Σολωμού), Στέγη Bibliothéque (Θεμιστοκλέους 76), Πολυχώρος-Βιβλιοπωλείο “Κομμούνα” (Ιουλιανού 67, Βικτώρια), Little Tree Books (Καβαλλότι 2, Ακρόπολη), Το Λεξικοπωλείο (Στασινού 13, Παγκράτι), Βιβλιοπωλείο “Αμόνι” (Ανταίου 2 & Δεινοχάρους 1, Πλατεία Μερκούρη – Άνω Πετράλωνα), Αυτοδιαχειριζόμενο Κυλικείο Νομικής, ΕΚΧ Nosotros (Θεμιστοκλέους 66, Εξάρχεια), Κ*ΒΟΞ (Θεμιστοκλέους και Αραχώβης), Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πέρασμα (Ζωοδόχου Πηγής και Ισαύρων), Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης (Άλσος Αγίου Δημητρίου)

Πειραιάς: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Φαβέλα (Ναυάρχου Βότση 11, Μικρολίμανο)

Θεσσαλονίκη: Μικρόπολις (Βενιζέλου & Β.Ηρακλείου 18), Πρωτοπορία (Λ. Νίκης 3), Ακυβέρνητες Πολιτείες (Αλ. Σβώλου 28), Το Κεντρί (Δ. Γούναρη 22)

Γιάννενα: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Αλιμούρα (Τσιριγώτη 14, εντός στοάς Σκόρδου), Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης (Πυρσινέλλα 11)

Πάτρα: Πρωτοπορία (Γεροκωστοπούλου 31-33)

Αργίτιο: ΛΕΣΧΗ ΒΙΒΛΙΟΥ – Μοσχονά Αλεξάνδρα (Αναστασιάδη Αβραάμ 2)

Γρεβενά: Βιβλιοπωλείο Αναγνώστου “Το Ασυναγώνιστον” (Μεγάλου Αλεξάνδρου 4)

Κοζάνη: Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο (Ρήγα Φεραίου 10)

Κομοτηνή: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Adelante (Κούλογλου 18)

Κρήτη: Ομάδα βιβλίου/αρχείου “Κιτάπι” στην Κατάληψη Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο (Θεοτοκοπούλου 18)

Ένας καφές
με την **Κριστίν Ρος**
Για τις συνέχειες
του Μάν του '68

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ

Ο Καστοριάδης & Εμείς: 7 κείμενα & 1 συνέντευξη

Συλλογικός τόμος, *Ο Καστοριάδης & εμείς: 7 κείμενα & 1 συνέντευξη*, εκδόσεις Βαβυλωνία, Αθήνα, Μάιος 2018, σελ. 110.

Το πολιτικό περιοδικό Βαβυλωνία ανακήρυξε το 2017 «Έτος Καστοριάδη», με μια σειρά εκδηλώσεων για τα 20 χρόνια από τον θάνατο του σπουδαίου φιλοσόφου. Στον νέο τόμο της Βαβυλωνίας που κυκλοφορεί περιλαμβάνονται 7 από τις ομιλίες που εκφωνήθηκαν σε αυτές τις εκδηλώσεις. Στο επίμετρο δημοσιεύεται η συνέντευξη του Καστοριάδη στην εφημερίδα *Εκτός Νόμου* το 1990.

Συγγραφούν: Γρηγόρης Τσιλιμαντός, Νίκος Ιωάννου, Γιάννης Κτενάς, Αλέξανδρος Σχισμένος, Yavor Tarinski, Γιώργος Ν. Οικονόμου, Κορνήλιος Καστοριάδης.

Σχεδιασμός-Σελιδοποίηση: Αδελφός Κουφίωνας

*Ο Καστοριάδης διαμόρφωσε μια καινούργια, ανοιχτή πρόταση για τον ριζικό μετασχηματισμό της κοινωνίας – όχι με κάποιο μανιφέστο, αλλά μαθαίνοντάς μας να απελευθερωνόμαστε εμείς οι ίδιοι, κάθε φορά που εγκλωβιζόμαστε στον εαυτό μας.
(Από την παρουσίαση στο οπισθόφυλλο του βιβλίου)*

Περιεχόμενα:

Αντί προλόγου

Γιώργος Ν. Οικονόμου

Κορνήλιος Καστοριάδης, προσωπική μαρτυρία

Γρηγόρης Τσιλιμαντός

Από το πρόταγμα της ατομικής και κοινωνικής αυτονομίας στον Καστοριάδη και από τον Καστοριάδη σε εμάς

Νίκος Ιωάννου

Μετά τον Καστοριάδη, στη Δημοτική Αγορά Αγρινίου

Γιάννης Κτενάς

Φανταστική θέσμιση της κοινωνίας. Δηλαδή;

Αλέξανδρος Σχισμένος

Ο Κορνήλιος Καστοριάδης και η επικαιρότητα της αυτονομίας

Yavor Tarinski

Άνθρωπος και Φύση: Η Πολιτική Οικολογία στο έργο του Κορνήλιου Καστοριάδη

Γιώργος Ν. Οικονόμου

Αρχές, θεσμοί και διαδικασίες στην άμεση δημοκρατία

Επίμετρο

Μια συνέντευξη του Καστοριάδη στην εφημερίδα Εκτός Νόμου το 1990

ΣΗΜΕΙΑ ΔΙΑΘΕΣΗΣ:

Αθήνα: Βιβλιοπωλείο Πολιτεία (Ασκληπιού 1-3), Εκδόσεις Έρμα (Ζωοδόχου Πηγής 68), Πρωτοπορία (Γραβιάς 3-5), Εναλλακτικό (Θεμιστοκλέους 37), Ναυτίλος (Χαρ. Τρικούπη 28), Οι Εκδόσεις των Συναδέλφων (Καλλιδρομίου 30), Εκδόσεις του Εικοστού Πρώτου (Ζαλόγγου 9), Βιβλιοπωλείο ΑΛΦΕΙΟΣ (Χαρ. Τρικούπη 22, Αθήνα), Έναστρον Βιβλιοκαφέ (Σόλωνος 101), Λοκομοτίβα cafe bar βιβλιοπωλείο (Μπόταση 7 και Σολωμού), Στέγη Bibliothéque (Θεμιστοκλέους 76), Πολυχώρος-Βιβλιοπωλείο “Κομμούνα” (Ιουλιανού 67, Βικτώρια), Συνεργατικό καφενείο Περιμπανού (Χατζηδάκη 9, Άνω Πατήσια), Little Tree Books (Καβαλλότι 2, Ακρόπολη), Μωβ Σκίουρος (Πλ. Αγίου Γεωργίου Καρύτση 3), Φωταγωγός (Κολοκοτρώνη 59B, Στοά Κουρτάκη), Το Λεξικοπωλείο (Στασινού 13, Παγκράτι), Βιβλιοπωλείο “Αμόνι” (Ανταίου 2 & Δεινοχάρους 1, Πλατεία Μερκούρη – Άνω Πετράλωνα), Βιβλιοπωλείο “Λεμόνι” (Ηρακλειδών 22, Θησείο), ΕΚΧ Nosotros (Θεμιστοκλέους 66, Εξάρχεια), Κ*ΒΟΞ (Θεμιστοκλέους και Αραχώβης), Αυτοδιαχειριζόμενο Στέκι Πέρασμα (Ζ. Πηγής & Ισαύρων), Βοτανικός Κήπος Πετρούπολης (Άλσος Αγίου Δημητρίου)

Πειραιάς: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Φαβέλα (Ναυάρχου Βότση 11, Μικρολίμανο)

Θεσσαλονίκη: Μικρόπολις (Βενιζέλου & Β.Ηρακλείου 18), ΕΚΧ Σχολείο (Βασιλέως Γεωργίου & Μπιζανίου), Πρωτοπορία (Λ. Νίκης 3), Ακυβέρνητες Πολιτείες (Αλ. Σβώλου 28), Το Κεντρί (Δ. Γούναρη 22)

Γιάννενα: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Αλιμούρα (Τσιριγώτη 14, εντός στοάς Σκόρδου), Βιβλιοπωλείο Αναγνώστης (Πυρσινέλλα 11)

Πάτρα: Πρωτοπορία (Γεροκωστοπούλου 31-33)

Αργίριο: ΛΕΣΧΗ ΒΙΒΛΙΟΥ – Μοσχονά Αλεξάνδρα (Αναστασιάδη Αβραάμ 2)

Γρεβενά: Βιβλιοπωλείο Αναγνώστου “Το Ασυναγώνιστον” (Μεγάλου Αλεξάνδρου 4)

Κοζάνη: Συνεταιριστικό Βιβλιοπωλείο (Ρήγα Φεραίου 10)

Κομοτηνή: Ελεύθερος Κοινωνικός χώρος Adelante (Κούλογλου 18)

Κρήτη: Ομάδα βιβλίου/αρχείου “Κιτάπι” στην Κατάληψη Ευαγγελισμού στο Ηράκλειο (Θεοτοκοπούλου 18)

Ο Καστοριάδης & εμείς

---

7 κείμενα
& 1 συνέντευξη

ΒΑΒΥΛΩΝΙΑ